

rozsévač rozsievač

apríl/duben
2022
ročník 92

4

Časopis Bratrské jednoty baptistů pro šíření Dobré zprávy

Plače nad sebou

Bůh mění životy

Kříž a kríže

DUCHOVNÍ DISCIPLÍNY

Vyznávání hřichů

„Kým som mlčal, chradli moje kosti a celý deň som nariekal“ (Ž 32, 3).

CÍRKEV A PODPORA MANŽELSTVÍ

V sobotu 29. 1. 2022 se v Praze uskutečnila konference s názvem Církev a podpora manželství. Konferenci organizovala KMS, záštitu udělila Evangelikální aliance a otec Bulvas, biskupský delegát pro pastoraci olomoucké diecéze (a konferenci podpořila i nadace Credo). Na přípravě se také velkou měrou podílely manželé Dagmar a Jakub Guttnerovi, kteří koordinují kurzy: Manželské večery, Příprava na manželství, Výchova dětí a Výchova teenagerů. Představili se křesťanští služebníci podporující manželství v České republice. Poté se u stolu sešli zástupci jednotlivých církví, kteří se věnují práci s manželskými páry. Pro účastníky byly také připraveny volitelné semináře. Za Stálou komisi pro rodinu a rovné příležitosti v poslanecké sněmovně vystoupil Aleš Juchelka (CB), který dříve pracoval jako scénárista, dramaturg a moderátor v České televizi. Od roku 2017 je poslancem Parlamentu a od roku 2021 členem Stále komise pro rodinu a rovné příležitosti.

Zepříkladu jsme manželů Dagmar a Jakuba Guttnerových:

Jaký byl záměr konference?

Záměr byl dvojí: Komukoli, kdo slouží nebo by chtěl sloužit manželským párem v církvi i mimo ni, ukázat nabídku různých

aktivit, iniciativ a služeb, které jako křesťané děláme. Sešlo se jich tam 25 a pak umožnit zástupcům církvi a těch jednotlivých aktivit se navzájem poznat, propojit.

Co se podařilo?

Konference se pořádala uprostřed největší vlny Omikronu, ale i tak přilákala na místo asi 60 hostů a další stovku online. Především se ale přes oběd mohlo seznámit více než 40 přednášejících – vedoucích denominací, vedoucích rodinných

odborů, terapeutů, zástupců křesťanských nadací, organizátorů a koordinátorů různých aktivit, aktivistů i politiků. Při společných modlitbách zástupců deseti různých církví, jsme opravdu cítili, že jsme součástí velkého Božího díla a máme téhle zemi v oblasti manželství co nabídnout!

Co nejdůležitějšího si mohli účastníci odnést?

Z našeho pohledu je velkou výhodou, že vznikl přehledný katalog jednotlivých aktivit, ve kterém se dá snadno dočíst, kolika lidem která aktivity slouží, kde se pořádají, jak moc je vhodná pro nevěřící, zda je určená jen manželům, nebo třeba i snoubencům či jednotlivcům. K tomu jsou doplněné kontakty, informace pro případné zájemce o pořádání aktivity, a brzy přibudou i odkazy na videa s pětiminutovým představením každé z aktivit. Katalog i další informace jsou k dispozici na adrese:

www.manzelskevecery.cz/seminar

Za Bratrskou jednotu baptistů a za nás Odbor pro manželství a rodinu se konference zúčastnili manželé Iva a Milan Kernovi. Bratr Milan Kern je kazatelem BJB v Blansku. Spolu s Ivolu pracují v církvi v rámci Odboru pro manželství a rodinu, pořádají a přednášejí na sérii vikendů pro manžele **Rádi spolu**. Série vikendů je určena k prohlubování manželství a pořádá se pravidelně na dvou místech v ČR. (Vedoucí Odboru pro manželství a rodinu je br. Marek Žitný, který se konference nemohl zúčastnit.) Více informací na:

www.radispolu.cz

Na dojmy z konference jsme se zeptali bratra kazatele Milana Kerna:

Co vidíte jako přínos konference?

Velkým přínosem bylo seznámení se s různorodými službami v církvi, které jsou zaměřené nejen na vlastní členy, ale mají

i velmi významný přesah do širší společnosti. Některé jsou cíleně zaměřeny do necírkevní společnosti.

Co vás povzbudilo?

Povzbudivá byla z našeho pohledu šíře této služby, ale vzhledem k potřebám ve společnosti jsme si uvědomovali, jak je to relativně jen velmi malý celospolečenský přínos pro rodinu. Z přednesených statistických údajů

celostátních průzkumů jsme se dozvěděli, že téma nebo hodnota a důležitost rodiny je v naší společnosti preferována na prvním místě. To je velmi povzbuzující fakt a zároveň závazek, protože právě ve službě rodinám se může setkávat zájem církve a zájem necírkevní společnosti.

Redakce

Elena Pribulová

ÚVODNÍK

PLAČTE NAD SEBOU

Pašie – v sekulárnom svete menej známy pojmom, no kresťania týmto pojmom označujú biblické novozákonné texty, ktoré hovoria o utrpení a smrti nášho Spasiteľa a Pána – Ježiša Krista.

Čas od Kvetnej nedele po Nedelu vzkriesenia sa označuje ako Velký týždeň s významnými dňami, ako sú: Zelený štvrtok – Posledná večera, obviňovanie a súd; Veľký piatok – mučenie, križovanie a smrť; Biela sobota – smútok a beznádej; Veľkonočná nedea – zmŕtvychvstanie, radosť, že JEŽIŠ žije. Vo veľkonočnom období sa na bohoslužbách čítajú práve tieto texty. Tažkú, bolestnú, ponižujúcu a potupnú etapu života Pána Ježiša opisujú všetci štýria evanjelisti.

Už v druhom a treťom storočí čitali veriaci v zboroch kresťanov pašiové príbehy, a tak sprevádzali Pána Ježiša na ceste z Jeruzalema na Golgotu – na kríž a až po hrob, kde bol pochovaný.

Aj my v dnešnej dobe čítavame tieto texty. Neraz priveľmi zdôrazňujeme nezmerateľnosť Ježišovej bolesti, ľutujeme Ho a plačeme nad utrpením, ktoré musel prežiť. Zabúdame, že Pán Ježiš si neželal, aby sme nad Ním plakali. Ženám, ktoré Ho s pláčom sprevádzali, povedal: „*Neplačte надо мною. Radшеј плачте над себую и своими детми!*“ (Lk 23, 28). Plačeme nad Ježišom – človekom a zabúdame na Ježiša – Spasiteľa, ktorý všetko znášal preto, aby naplnil Otcovu vôľu. V pašiach sa dozvedáme, že Pán Boh netrestá človeka – hriechnika, ale ponúka zástupnú smrť svojho milovaného a jediného Syna. Áno, Pán Ježiš cítil fyzickú i duševnú bolest, ale stále mal na mysli poslanie, ktorým Ho nebeský Otec poveril. Prišiel na tento svet ako dieta, aby v dospelosti vzal na seba moje a twoje vyznané hriechy a viny, vyniesol ich na drevo kríža, a tak vykonal jedinečnú obet, ktorá sa nebude už nikdy opakováť. Ježišova láska k Otcovi a k nám, hriechnikom, bola väčšia ako akékolvek obvinenia, posmech, bolest a utrpenie.

Je nám ľuto, že Pán Ježiš, ktorého milujeme, takto umíral. No nezabúdajme, že pašiové udalosti sú tiež jednou z príležitostí, kedy si môžeme pripomínať vlastnú hriechnosť a pády a v pokore ich vyznávať. Tieto udalosti nás majú viesť aj k tomu, aby sme prosili a lkali nad životmi našich – vo svete stratených – detí a blízkych, prosili o ich záchrannu, a tak plnili výzvu zapísanú prorokom Jeremiášom: „*Vstaň... vylievaj svoje srdce ako vodu pred Pánovou tvárou. Pozdvihni k nemu svoje dlane za život svojich detí, čo hynú...*“ (Náreky 2, 19). Počas čítania paší sledujme s vďačným srdcom cestu nášho Záchrancu a Vitaza nad smrťou a peklom. Opäť sa radujme, že Pán Boh na nás nezabudol, lebo smrť Pána Ježiša Krista znamená podľa Božieho rozhodnutia život večný pre každého, kto v Noho uverí. Radostne spievajme: Haleluja, žije Pán! Lebo ak ON žije, aj my budeme s Ním večne žiť.

Predsedu Redakčnej rady: Ján Szöllös **Šéfredaktorka:** Marie Horáčková **Redakčná rada:** E. Pribulová, D. Jersáková, M. Jersák, T. Balcová **Grafické spracovanie:** Maroš Kohút **Jazyková a redakčná úprava:** J. Cihová, M. Horáčková, E. Pribulová **Redakcia/administrácia:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika Tel. +421 903 311 822, e-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza 11-krát do roka

SR: Cena výtlačku: 19,- € za rok (1,73 € /kus) + poštovné. **Poštovné zbyro:** 3,- € /jednotlivci: 5,50 € (za kus a rok). **Platba zbyro:** 19,- + 3,- = 22,- € (za kus a rok). **Platba jednotlivci:** 19,- + 5,50 = 24,50 € (za kus a rok). **Účet v SR:** IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120, do poznámky napišť meno odberateľa. **Var. symbol:** 888. **Objednávky SR:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2, 82105 Bratislava, e-mail: rozsievac@baptist.sk

ČR: Cena výtisku: 510,- Kč na rok (46,40 Kč /kus) + poštovné. **Poštovné sbory:** 102,- Kč / jednotlivci: 252,- Kč (za kus a rok). **Platba sbory:** 510,- Kč + 102,- Kč = 612,- Kč (za kus a rok). **Platba jednotlivci:** 510 Kč + 252 Kč = 762 Kč (za kus a rok). **Účet v ČR:** Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, do poznámky prosím napište adresu sboru a jméno osoby, která objednávku zaslala. **Var. symbol:** 911 840. **Objednávky ČR:** BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4; e-mail: rozsievac@baptist.cz

Odber v zahraničí/platby zo zahraničia: Predplatné 19,- € za rok/kus + aktuálne poštovné / 29,- €.

Názar účtu: Rozsievac – časopis Bratskej jednoty baptistov, Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120. Kód banky: 0900 SWIFT: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU, IBAN SK 35 0900 0000 0000 1148 9120

Uzávierka obsahu čísla 6. 1. 2022

Výroba: Bittner print s. r. o., Bratislava **SSN 02316919 – MK SR 699/92**

Poznámka: Zverejnené články nemusejú vyjadrovať názor redakcie.

Všetky články prechádzajú posúvením Redakčnej rady a ne všetky sú uveľtejnené.

OBSAH

Církev a podpora manželství	2
Úvodník	3
Plačte nad sebou	
Vyznávanie hriechov	4
Ludek Šíp	5
Boh – voda života	
Jak před Ním obstojíš?	6
Učiteľ národov J. A. Komenský	8
Odpustené	
Odlesk věčnosti	9
Poslušnost	
Pavoucí sítě	10
Padl do rukou lupičů	
Precept Ministries Slovakia	11
Kríž a kríže	12
Pán Ježiš přemohl smrt	
Tragické mysterium hříchu	
O čem jsi vždy snil	13
Kdo se bojí Boha, nebojí se lidí	14
Bůh mění životy	15
Pozor!	
Miriam Kaiser	16
Týká se to tebe	17
Nepřátele budou poraženi	
Nesúdte, ...	
Něžnost	
ŠALAMÚNOVA SIEŇ	18
publikácia JASu	19
Poděkování br. Vranovi	

VYZNÁVANIE HRIECHOV

Vyznávanie hriechov je dôležitá a nevyhnutná duchovná disciplína, bez ktorej nemôže fungovať náš duchovný život. Na rozdiel od niektorých ostatných duchovných disciplín, ako napríklad čítanie Písma alebo do určitej mieri aj modlitba, sa nedá kvantitatívne uchopit. Nie je možné urobiť si plán vyznávania hriechov a ani zoznam vyznávaných hriechov, ako napríklad plán čítania Biblie či modlitebný zoznam, a nie je dôležitá ani časová dĺžka alebo stanovenie času, kedy a ako dlho budem hriechy vyznávať. Aj pri vyznávaní hriechov je však dôležité vytvoriť si nejaké návyky a mať v tom disciplínu a vedieť, prečo je to nevyhnutné robíť neustále, každý deň.

„Kým som mlčal, chradli moje kosti a celý deň som nariekal. Ved’ dňom i nocou doliehala na mňa tvoja ruka. Moja životná sila vysychala ako v letnej pálave. Vyznal som ti svoj hriech a nezatajil svoju vinu. Povedal som: „Vyznám Hospodinovi svoje priestupky.“ Ty si potom odpustil vinu môjho hriechu“ (Ž 32, 3 – 5).

„Mlčel jsem a moje kosti chradly, celé dny jsem pronaříkal. Ve dne v noci na mně těžce ležela tvá ruka, vysýchal mně morek jako v letním žáru. Svůj hřich jsem před tebou přiznal, svoji nepravost jsem před tebou nezakrýval. Řekl jsem: Vyznám se Hospodinu ze své nevěrnosti. A ty jsi ze mne sňal nepravost, hřich můj“ (Ž 32, 3–5).

„Ak hovoríme, že sme bez hriechu, klameme sami seba a nieto v nás pravdy. Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravedlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej neprávosti“ (1J 1, 8 – 9).

„Říkáme-li, že jsme bez hřichu, klameme sami sebe a pravda v nás není. Jestliže doznáváme své hřichy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hřichy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti“ (1J 1, 8–9).

Základné vyznanie hriechov a prosba o ich odpustenie stalo na začiatku nášho obrátenia a znovuzrodenia. Hriech je prekážkou nášho vzťahu s Bohom. Pán nenávidí hriech a je zložité vstupovať do Božej svätej prítomnosti a zotvárať v nej s hriechom. Božie slovo nám zjavuje aj základný fakt, že každý človek zherešil (Rim 3, 23), a kym sme v tele, tak zápasíme s hriechom a aj padneme a zherešíme. Nesmieme klamať seba, že neherešíme (1J 1, 8). Uvedomiť si a prijať túto realitu nášho prebiehajúceho zápasu s hriechom je nevyhnutné, aby sme videli potrebu pokračujúceho neustáleho vyznávania hriechov.

Vyznanie hriechov je dôležitý predpoklad, aby sme získali ich odpustenie. Božie slovo používa v súvislosti s odpustením hriechov aj výraz „očistenie od neprávosti“. Vyznávanie hriechov je preto možné prirovnáť ku každodennej hygiene tela. Tak ako vždy, keď sa zašpiníme, sa umyjeme vodou a raz za čas sa osprchujeme, tak potrebujeme aj pravidelnú očistu v duchovnom živote. Nevyznaný, neočistený hriech škodí nášmu duchovnému zdraviu.

Je dôležité, aby sme mali návyk, a hned ako si uvedomíme, že sme urobili hriech, aby sme ho okamžite alebo cím skôr vyznali v modlitbe Pánovi a poprosili o odpustenie, podobne ako si umývame zašpinené ruky. Raz za čas je dôležité si dať aj „sprchu“ (napríklad každý večer?), zrekapitulovať si v modlitbe pred Pánom deň a vyznať hriechy. Nie všetka špina je viditeľná a sú aj hriechy, ktoré si neuvedomíme, preto je dôležité prosiť aj všeobecne za očistenie od všetkých aj nevedomých vin. Veľkou inšpiráciou a pomocou pri vyznávaní hriechov sú niektoré žalmy, ktoré sa môžeme modliť ako svoje vyznanie.

ČO S TÝM DNES?

Prijímaš pravdu Božieho slova, že aj ty potrebujes

odpustenie hriechov a ich očistenie krvou Pána Ježiša Krista? Vyznal si svoju hrievnosť, urobil si pokánie zo svojho hrievného života, obrátil si sa k Bohu a prijal si znovuzrozenie z Ducha Svätého? Ak si znovuzrozený človek, uvedomuje si fakt, že máš šancu zherešiť, ale v zápase s hriechom každý deň aj prehrávaš a potrebujes očistenie? Máš vybudovaný návyk, spôsob, ako odhaluješ a vyznávaš hriechy, ktoré si urobil? Dôveruješ Bohu, že On ti odpúšta každý vyznáný hriech a očistuje tă od každej neprávosti (1J 1, 9), alebo nechceš prijať odpustenie, nevieš odpustiť sám sebe? Podobne ako si si vybudoval návyky pri telesnej hygiene, vybuduj si návyky pri praktizovaní duchovnej hygieny, vyznávaj hriechy a prijmi ich očistenie.

**Zažili jste v poslední době mocný Boží dotecký?
Jak vás Pán Bůh oslovil při čtení Písma a na modlitbách?**

Milí čtenári Rozsévače. V roce 2022 vám přinášíme téma Duchovní disciplíny: Čtení Bible, modlitba, vyznávání hřichů, rozjímání nad Božím Slovem, půst, ztišení se nad Božím Slovem, uctívání, chvála, společenství, podřízení se, služba. Při studiu Písma a na modlitbách jistě prožíváte požehnané chvíle. Pokud uznáte za vhodné, podělte se s námi o myšlenky, jak k vám Bůh promlouvá při čtení Bible nebo na modlitbách. Jak vás Bůh vede, ujišťuje i v těžkých chvílích a jak vás potěšuje. Pište na emailovou adresu: rozsievac@baptist.sk nebo na korespondenční adresu: Marie Horáčková, Sv. Čecha 11, 678 01 Blansko (volejte na tel. č. +420 724 596 635). Povzbuzujeme vás k zaslání vašich krátkých úvah. Děkujeme vám.

Redakční rada Rozsévače

ROZHOVOR S KAZATELEM LUŠEK ŠÍP

**Stát se kazatelem je velké rozhodnutí, aspoň v mých očích.
Jak jste prožil povolání do služby?**

Odpověď bude asi trochu delší, jestli nevadí. Jsem si jistý, že už krátce po svém obrácení jsem cítil puzení ke službě Pánu. Bylo

mi 15 nebo 16 let a tak jak jsem sám duchovně rostl, učil jsem se sloužit dětem, dorostu a pak mládeži. A po celou dobu jsem věděl, že služba Pánu bude mít zásadní místo v mém životě, jen jsem nevěděl, jaké přesně. Někdy v 17 letech jsem začal studovat náš baptistický dálkový teologický seminář. A měl jsem jasnu touhu sloužit evangelii. Jako dobrovolník jsem začal sloužit vězňům a když mi bylo 19 let, přišla ze strany věznice nabídka, abych se stal vězeňským duchovním (později nazvaných kaplani). Tak jsem se stal ve 20 letech prvním plnočasovým

vězeňským kaplanem v českých věznicích. Součástí této mé služby bylo i potvrzení mého povolání ze strany BJB a to ordinaci ke kazatelské službě konané aktuálně ne na sboru, ale ve věznicích. A přesně v tomto smyslu jsem vnímal od Pána své povolání sloužit evangeliem na zvláštních místech, jako je třeba věznice, ale také na sboru. A k tomu došlo o pár let později.

Kdo z lidí vás nejvíce ovlivnil na cestě stát se kazatelem?

V počátcích jistě můj tehdejší kazatel v Sokolově br. kazatel Tonda Srb. Ale také mě silně ovlivnili bratři kazatelé Jaroslav Pospíšil a Poloha.

Kdo je vaším vzorem nyní - kazatel, učitel, filosof ve smyslu, od koho rád čerpáte, jaké knihy čtete, koho kázání rád posloucháte?

Asi nemám nějaký jasný vzor ani oblíbeného autora či kazatele. Rád se nechávám inspirovat napříč teologickým a názorovým spektrem.

Kolik let už jste kazatelem a ve kterých sborech jste tuto funkci vykonával?

BOH – VODA ŽIVOTA

**„Ako jeleň dychtí po vodných bystrinách, tak dychtí moja duša po Tebe, ó Bože!“
(Žalm 42, 2)**

Pečatičko a vosk – tieto dva predmety vystihujú to, čo Boh robí s ľuďmi. Do vosku mojej duše vyhlbil Boh svoj odtlačok. Tento odtlačok – táto prieħlbinka – to je moja potreba Boha a dobre vystihuje všetko, čo denne prežívam. Je to neustály smäď po šťastí, po radosti, po naplnení. To On, nekonečný a milujúci Boh, ich vytvoril v mojom srdci – aby ich mohol naplniť. Rozhodnutie však necháva na mne...

Pochopil som, vďaka všetkým životným okolnostiam, ktorými som prešiel, že v živote kresťana existujú tri istoty, tri pravdy – že večný Boh je láska, že sme milovaní a že sme slobodní.

A ešte niečo som okúsil – že Boh je neskutočne nežný. Boh svoju nehu dáva najavo tisícorakým spôsobom každému, kto sa rozhodne Ho hľadať. Tieto prejavy Bozej nehy sú

Jako kazatel ve věznicích jsem sloužil celkem 13 let a to od mých 20 let věku, jsem vystřídal tři věznice (Horní Slavkov, Kynšperk a Pardubice), pak jsem se stal tajemníkem VV a už nebylo možné pokračovat ve vězeňské službě. Ve sborech sloužím 20 let, nejprve ve sboru v Kraslicích a od roku 2007 až dosud ve sboru v Pardubicích.

Co máte na této práci nejradší nebo co vám dává ten pocit, že má smysl?

Nepocituji nějaké pochybnosti o smyslu kazatelské služby, takže mám, řekl bych, trvalý a hluboký pocit, že i moje kazatelská služba má smysl. Samozřejmě ne vše ve službě mi přináší radost.

Co je pro vás nejtěžší?

Nejtěžší je pro mě vždy loučení se členy sboru, ať už se stěhují z města nebo nás předcházejí na věčnost k Pánu.

Měl jste někdy krizi a chtěl jste si najít jiné povolání? Jestliže ano, co vám pomohlo vytrvat? A kdybyste nebyl kazatelem, jaké zaměstnání byste měl?

Nevzpomínám si na krizi kazatelské služby, to spíše v zaměstnáních, které jsem měl nebo mám ke službě kazatelské. Protože sbor nemůže platit plnočasového kazatele, mám ke své obživě civilní zaměstnání, což osobně považuji alespoň v mých podmírkách za vhodné řešení jak neztratit kontakt se světem a neuzavřít se v církevní bublině. V mé ideální představě bych ke kazatelské službě měl jako civilní zaměstnání učitelství, které jsem i vystudoval, ale aktuálně pracuji spíše v managementu.

Máte rodinu. Jak vnímají vaši práci a co je pro ně těžké?

Ano, mám manželku a dvě děti již dospělé, ale stále studující a tedy v naší domácnosti žijící. Moje služba je i součástí jejich životů, ale vždy jsem se snažil, aby necítili nucení k duchovnímu a sborovému životu, aby měli dostatečnou míru svobody a prostoru. A stále mě v kazatelské službě podporují.

Práce s lidmi je vyčerpávající. Jak odpočíváte a jakou psychohygienu jste si našel?

Odpočívám vlastně v mé civilní práci. A také pro mě je odpočinkem cestování, které však covid dost omezil.

Co je pro vás jako kazatele v těchto dnech nejlepší a nejtěžší?

Nacházet správnou míru mezi ochranou členů sboru před covidem a zároveň co nejméně omezit sborový život.

Rozhovor vedla Marie Horáčková

svetlom a silou. Stačí dôverovať! Aj vtedy, keď sa nám zdá, že je Boh kdesi daleko, akoby na nás zabudol... On príde, príde včas a zahrne nás svojou nehou, aby sme nestratili odvahu a pokračovali vo svojej púti.

Som presvedčený, že **pokladom veriaceho človeka je radosť**. Radosť z istoty, že je milovaný a že sa vďaka svojej slobode aj učí milovať. Boh je Láska a láska je jedným zo základných črt, na ktorých sa zakladá podobnosť človeka a Boha. V Bohu je plnosť lásky, ktorá sa v každom človeku postupne rozvíja.

Človek sa vyznačuje nekonečnou túžbou po živote, po šťastí a po naplnení. Tento smäď, ktorý nemôže nikdy celkom utišiť, ho vedie k neustálemu (aj podvedomému) hľadaniu. Hľadaniu Boha – pôvodcu života, šťastia, lásky a naplnenia. Lebo len On je „vodou života“, ktorá dokáže uhasiť náš smäď...

Prevzaté z BTM

JAK PŘED NÍM OBSTOJÍŠ?

Žalm 45 nám ukazuje nádherný obraz Krista a Jeho nevěsty. „*Slavnostní řeč mi ze srdce tryská...“* (Ž 45, 1). Žalmista zkouší popsat něco, co viděl. Neuvěřitelný obraz s velkým a slavným ženichem a nádhernou nevěstou oblečenou ve zlatě.

Před lety byl celý svět uchvácen královskou svatbou v Anglii. Když se princezna Diana a princ Charles oddávali, byly miliardy lidí přilepeny u televizních obrazovek. Byla to jedna z nejvíce okouzlujících a nejslavnostnějších svateb v moderní historii. Bylo to romantické, bralo to dech, princ a princezna byli sjednoceni ve svatém manželství, „dokud je smrt nerodí“. Lidé na celé zeměkouli slzeli. Ale dnes jsme se dožili také toho, že vidíme toto manželství rozpadnuté, jedno z nejhorších a nejšpinavějších rozvodů na této zemi!

Na druhé straně manželství popisované v Žalmu 45 je spojení daleko slavnostnější a velkolepější. Také je plné romantiky, krásy a majestátu, ale je to manželství, které nikdy nekončí. Je to zamýšleno pro věčnou slávu! Celá tato svatba je o Králi Ježíši, který pojímá svoji nevěstu! V tomto velkém okamžiku jsme ty a já posazeni na nebeských místech s Králem Ježíšem. Dokonce o mnoho víc než to. Jsme s ním zasnoubeni. A brzy se bude konat velkolepý a slavný sňatek, majestátní královská svatba, kterou tento svět ještě nikdy nespatřil. Komentátorem tohoto sňatku je Svatý Duch. Král Ježíš přichází ze zářícího paláce svého Otce, kde byl pomazán olejem potěšení. Je oděn vojenskou mocí. Jeho třpytí se meč je připásán kolem jeho boku. Zvítězil nad všemi svými nepřátele a v Jeho království je bezpečí. Kraluje v pokoji a moci, Vítěz nade vším. A Písmo říká:

„*Ty nejkrásnější ze synů lidských, z tvých rtů se line milost...“* (Ž 45, 2).

Každou bitvu tento král dobojoval. Každý nepřítel byl ponízen, každý skutek milosti a milosrdenství poskytl své nevěstě. To vše je zamýšleno pro tento okamžik. A On je nyní povznesen, září radostí, protože očekává spojení se svou nádhernou nevěstou. Jak asi vypadá, když „...jí vedou ke králi...“ (verš 15). Nádherně září, protože její srdce je čisté. Dosud to vypadá jako další romantická královská svatba. Ženich je náš Pán a Král, Ježíš Kristus. A Jeho nevěsta je církev – věřící, kteří se připravili na Jeho příchod – ti, kteří s velkým očekáváním po Něm touží a jejichž srdce jsou bez poskvurny a vrásky.

„*A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha“* (Zj 21, 2).

Tento obraz v 21. kapitole Zjevení je nádherný obraz církve posledních dnů, církve Ježíše Krista. Velkým, svatým městem sestupujícím z nebe je Jeho neposkvrněná nevěsta, vítězící církev, která je s Ním právě ted' v nebi. Tato církev je postavena na základě pravdy evangelí dvanácti apoštolů. A je obklopena hradbami a branami, které ji střeží před vším nečistým a nepozvaným. Písmo rovněž mluví o čisté, křišťálové vodě, která charakterizuje čisté svědomí. A zde je další charakteristika církve posledních dnů: Je průhledná a čistá, chodící ve světle s Kristem! Když stojí královna před svým ženichem, začíná svatba a je slyšet třetí osobu! Královna ve zlatě je poctěna, prokazuje se jí přízeň a je zvelebována. A když stojí po pravici, uzavření manželství může začít. Ale před obřadem jí hlas řeší a napomíná: „*Slyš, dcero, pohled...“* (Ž 45, 11). Věřím, že tím hlasem je Svatý Duch, varující všechny, kteří se nazývají Kristovým jménem. Promlouvá k vítězům, k těm nejzamilovanějším do Ježíše. Tento hlas přichází k nevěstě v poslední chvíli těsně před uzavřením manželství. Měli byste tomu porozumět – královna už byla vybrána. Její srdce již ženich získal. Opustila svůj dům, rodinu, vlast a zavázala se Jemu. A je plna radosti, protože vásnivě miluje Krále. Dovolte mi zeptat se: Myslíš, že jsi Pánem vybrán? Jsi přikryt

Jeho krví, vykoupeným drahým Jeho očím? Miluješ Ho celým svým srdcem? Opustil jsi kvůli Němu celý svůj svět, celou svou minulost? Můžeš říci: „On je můj a já jsem Mu zavázán? Pane, miluji Tě celým svým srdcem?“ Chci poukázat na toto: Jestliže chceš být v nevěstě Kristové, pak se musíš zajímat více než jenom o to, jak uniknout z pekla. Raději bys měl toužit po tom, aby ses účastnil tohoto svatebního dne! Musí tě zamrazit při pomyslném, že nejsi Jeho nevěsta, nejsi v Jeho náručí a že s Ním nebudeš trávit věčnost. Toto bylo poseství Svatého Ducha k nevěstě: „*....zapomeň na svůj lid, na otcův dům“* (Ž 45, 11).

Tentýž tichý hlas řeší: „Nestačí opustit svou minulost. Musíš na všechno zapomenout. Vymaž z paměti všechny minulé lásky a zábavy!“ Ježíš řekl: „...tak ani žádny z vás, kdo se nerozloží se vším, co má, nemůže být mým učedníkem“ (Lk 14, 33). A tady hlasatel říká nevěstě: „Spočítej si cenu, kterou zaplatíš, abys s Ním mohla být sjednocena. Nebo Mu po svatbě budeš sloužit jen polibkem? Myslíš, že budeš chtít tototo začínající odevzdání dokončit? Nebo se tvá mysl probírá minulostí – staří přátelé, staré zvyky, staré lásky? Když se chceš zasvětit tomuto manželství, musíš nejen opustit svoji minulost, ale úplně na ni zapomenout!“

Povolává nás slovo Svatého Ducha, abychom fyzicky opustili rodinu, práci, povolání? Ne – nikdy! Jeho varování není omluvou pro to, abychom utekli od manželských nebo rodinných povinností. Ve skutečnosti je Bible plná nařízení a varování, jak se starat o domácnost. Máme podporovat své přátele, starat se o příbuzné a vychovávat děti v bázni Boží. Ne, toto není volání o realitě konání. Když Ježíš mluví o někom, že něco neopustil, myslí tím, že se odvrátí od Něho a drží se modly. Modlou je všechno, co se stává ohniskem naší úcty. Něco, co se

zmocňuje našeho času, pozornosti, peněz, lásky, zájmu. „*Opustili Hospodářa, Boha svých otců... chodili za jinými bohy...“* (Soudců 2, 12). Chci mluvit jednotlivě k mužům a ženám.

Nejdříve budu mluvit k manželům. Mnoho mužů může vpravdě říct, že jsou dobrými zaopatřovateli. Pracují těžce a dlouho, neplýtvají svými penězi, oblékají náležitě své děti a tráví čas se svými rodinami. Ale kolik času věnují Ježíši? Mají to, co já nazývám „čas opuštění a zapomenutí“? Čas, kdy vnitřně opustí a zapomenou na všechno, opustí tento čas shonu kvůli Ježíši? Můžeme to dělat v práci, při jízdě autem, kdykoli. Je to čas odložit stranou všechny myšlenky o práci, rodině, dětech a říci:

„*Toto je čas pro Tebe, Ježíši. Právě ted' jsem celý tvůj. Nic pro mne není ted' důležitější!“* Prosím, nepochopete mě špatně:

Problémem není práce, rodina nebo kariéra. Problém je spíše zahálení – zaháčivý, bezcílný, promarněný a ztracený čas. Velké množství Božího lidu tráví svůj čas nekonečným zahálením – zaháčivě tráví čas se svými přáteli nebo si hoví před televizí. Promarníme tolík vzácných hodin a nevšimáme si svého Pána a Spasitele! Nyní chci promluvit k ženám: Daly jste nejspíše léta svého života manželům a dětem. Jste pracovité a věřící. Dobře se staráte o svoje rodiny. A ted' se vás chci zeptat: Kolik hodin týdně se uzavíráte světu a vydáváte se Ježíši? Dědečkové, babičky, svobodní, kdokoli, jednoho dne budete stát před soudnou stolicí a budete voláni k odpovědnosti za váš čas. A Bůh vede pečlivé záznamy! On přesně ví, kolik času jste strávili pro „dobré“ věci, pro své děti, pro svého přítele, pro své zájmy. Ale On tyto hodiny položí na váhy a zváží je proti několika hodinám, které jste věnovali Jemu! Myslíš, že se nějak tato váha v tvém případě pohně? Jak musí Pán žárlit na naší další lásku, na všecky věci, které požírají náš čas a pozornost. Pravdivé je jedno staré přísloví: „Nepřítelem křestana nejsou špatné věci, ale dobré věci.“ Je to rodina, práce, kariéra, děti.

Přece jen tyto věci nestojí mezi námi a Pánem. Ne, je to naše zahálení. Mohli bychom kvůli Ježíši podržet svůj čas, ale my to neděláme! Ted před námi stojí Pán a ptá se: „...miluješ mne více než tito...“ (J 21, 15). Cokoliv miluješ více, zabírá tvůj čas a pozornost! Bůh je žárlivý milovník! „...protože Hospodin, jehož jméno je Žárlivý, je Bůh žárlivě milující...“ (Ex 34, 14). Opravdu, můžeme Ho provokovat k žárlivosti: „Chceme snad popudit Pána k žárlivosti?...“ (1 K 10, 22). Pavel se ptá: „Vydal jsi svědec, že Ho miluješ. Rovněž jsi převzal Jeho jméno. Copak se někdo nebo něco zmocnilo tvého srdce?“ Jako věrný pastýř jsem vyzán Svatým Duchem, abych tě varoval: Až nastane den Soudu, je možné, že nebudeš zahrnut do nevěsty Kristovy! A až staněš před Ženichem, On nerekne: „Toto je můj (má) milovaný (á), který se mnou strávil tak mnoho času. Nemohl ses dočkat toho, až se ráno probudíš a budeš se mnou. A nešel

jsi do postele, dokud jsi se mnou nerozmloval. Vroucně jsi mě očekával – a ayní jsme jedno. Nic nás nerozdělí!“ Ne! Naopak se Ježíš od tebe odvráti. A řekne: „Miloval jsi mne slovy, ale tvé srdce bylo ode mne daleko. Chodil jsi na shromáždění a nazýval jsi to ,kvalitním časem' stráveným se mnou. Ale nevěnoval jsi mi žádný intimní, osobní čas. Byl jsi se mnou málokdy, zřídka v mé přítomnosti. Neznám tě. Odejdi ode mne!“ „Může panna zapomenout na své šperky, nevěsta na svůj svatební pás? Můj lid však na mě zapomíná po nespočetné dny“ (Jer 2, 32). „Jak bychom mohli uniknout my, pohrdneme-li tak

slavným spasením“ (Žd 2, 3). Můžeš říct, že miluješ Ježíše; můžeš chodit do církve, kdykoli jsou otevřeny dveře. Ale hledáš Ho opravdu i ve volném čase? Kolik knih pochlívš – kolik časopisů a novin, jak mnoho televize a rádia – a doposud jsi nikdy nepomyslel strávit čas s Kristem?! Drazí, čas utíká! Brzy budeš stát před Ježíšem. A jak potom uniknés před Jeho soudem, když ti byla dána příležitost Ho poznat? **Mysli na ty národy, které prosí o Bible.** Staré ruské matky, které volají po Novém zákoně! Mysli na tisíce východoevropských pastorů a věřících, kteří nyní sedí a hltají Slovo, a pláčou nad tou slavnou pravdou. Potom se zamyslí nad svou vlastní Biblí (pokud víte, kde ji máte) – a na to, jak ji zanedbáváte!

Kazatelé hledají své Bible na kázání. Učitelé nedělních škol je studují kvůli lekcím. Ale proč se k ní nevrátíme pro občerstvující čtení, abychom byli posilněni svým Pánem? Proč si jí neotevřeme, abychom se od Něho naučili, naučili se milovat Ho? Bible je Ježíš – Boží slovo! Je plná zjevení Jeho srdece.

Všechno o Něm je tam odkryto. A já si myslím, že kdybys Ho opravdu miloval, kdybys očekával, že strávíš věčnost jako Jeho nevěsta, chtěl by ses o Něm naučit všechno, co můžeš!

Právě nyní začíná být mnoho křesťanů značkováno ve svých vlastních duších. Snad jsi jeden z nich. Půjděš k soudu s těmito slovy, která tě označují jako zanedbávače Krista? Odmlít jsi Ho, neudělal sis žádný čas na modlitbu, nebo na Jeho slovo? Pokud ano, jak tedy uniknés?

Srdce mnohých bylo Pánem dobyto, ale nikdy Jím nebyli uspokojeni. Ježíši nestačí, že získá vaše srdce. On chce být uspokojením vašeho srdce. Přece jen je zde mnoho věřících, kteří nebyli Ježíšem uspokojeni. Vždycky jsou nahoře nebo dole, podle vnějších okolností.

Tohle není vhodná nevěsta pro Ženicha. Ne, Jeho nevěstu musí zdobit určitá krása, aby Ho okouzlila: „**Nebot král zatouží po tvé krásě**“ (Ž 45, 12). Ale co je to krása?

Pravděpodobně jsi opěvoval krásu svatosti: „...klanějte se Hospodinu“ (Ž 29, 2). Tato krása je viděna Božíma očima; to je to, co v nás Ježíš vidí a okouzluje Ho to. V Jeho očích je to krása. A Duch svatý promlouvá k nevěstě ve zlatě: „Jestliže odložíš stranou všechny věci, zapomeneš na vše jiné a ozdobíš sebe sama pro Něho – potom On bude toužit po tvé krásě!“ To znamená, že žádná práce, žádná osoba, žádný vztah nesmí přijít mezi vás!

Slyšel jsem říkat jednu zbožnou ženu, „Čím více je můj manžel zbožný, tím více mě přitahuje.“ Vskutku, v tomto je podstata zbožného manželství. A také církví více se ty vydáš Pánu, tím více přitažlivý a nádherný se pro Něho staneš.

„**Nebot král zatouží po tvé krásě**“ (Ž 45, 12). Jaká neuvěřitelná myšlenka: Ježíš nebude schopen být od tebe daleko! Ve skutečnosti hebrejský význam krásy zde zahrnuje slovo žádost (v dobrém slova smyslu). Vyjadřuje to silnou touhu. Jinak řečeno, Ježíš k tobě těsněji přilne přetékající touhou po tobě! Ve svém životě jsem viděl mnoho svatéb. Ale nikdy jsem neviděl stát ženicha vedle své nevěsty, usmívajícího se na ni a přemýšlejícího: „Ona je teď celá má!“ Drazí, toto je ta krása, o které stále mluvím. Náš Ženich se raduje, říkaje o své nevěstě, „Jsem zřitelníci jejich očí. Raději stráví svůj čas se mnou, než s někým jiným. A to ji pro mě činí nádhernou!“ Já chci být nádherným v Ježíšových očích. Chci Ho chválit v ozdobě svatosti. On není pouze „první“ v mé životě, On je moje všechno. A Bible říká, že proto se ke mně sklonil. Vskutku, královna ve zlatě má vnitřní krásu, která ji činí nevyslověně krásnou, protože je zasvěcena svému Ženichu. On vidí za každou pochybnost. „Ona je celá moje – oddělena pro mne. Ona mě uctívá a podřizuje se mi. Jsem jediný v jejím životě, jediný střed její pozornosti. Ona si pro mne dělá čas, je uchvácena radostí v mé přítomnosti a touží být neustále se mnou. Jaká nádherná zasvěcenost!“

Na závěr vám chci položit důležitou otázku: Jestliže se tuto noc Ježíš vrátí, chtěl bys být ve velkém svatebním průvodu, kráčejícím k trůnu? Nebo bys chtěl stát před žárlivým Milencem, který se od tebe odvrací? Náš Pán po nás touží, chce naš čas a pozornost a doposud jen nazírá, jak všechn svůj čas trávíme s jinými lidmi, věcmi. A to Ho zapaluje žárlivost! Přichází den, kdy svou žárlivost rozpálí proti všem, kteří se obracejí k marným modlám (Dt 29, 20). Vybuchne to v plameny soudu!

Drahý, až tento den přijde, vezme Ježíš tvoji ruku s potěšením a řeptem řekne: „Konečně jsme spolu! Tolik jsi po mně toužil. Dal jsi mi to nejlepší ze svého života – svůj čas a pozornost. Pojd, nechť jsme jedno!“

Nebo ti řekne: „Je mi líto, neznám tě! Říkal jsi, že mě miluješ, ale tvé skutky neodpovídaly tvým slovům. Měl jsi čas na spoustu věcí – rodinu, přátele, děti, vnučata, kariéru. Ale mě jsi zanedbával! Nikdy jsme si nebyli důvěrní; nikdy jsem nezískal tvoje srdce. A teď je příliš pozdě!“

Jak před Ním v ten den obstojíš? Vše z tohoto světa spěje k ohni. Ale co tvé důvěrné přátelství s Ním? Budeš schopen před Ním stanout, protože jsi opustil veškerý svět a kříčel jsi: „Ježíši, chci Tě znát!“

Šváty Duch ti právě teď našeptává: „Naslouchej – slyš! Zapomeň na všechno a začni nový dnešek. Jestliže jsi Jej úplně opominul, vyznej to svému nebeskému Otci. Čiň pokání – a oddej cele své srdce svému Ženichu!“

Modlete se se mnou: „**Požehnaný Boží Beránku, chci být ve Tvých očích nádherný. Odpust mi, že jsem tak mnoho času strávil nad čímkoliv jiným, než s Tebou. A dej mi nové srdce k poznání Tebe. Chci růst v důvěrnosti s Tebou.**“

Dej Pánu celou oddanost – svůj čas, pozornost, myšlenky, finance – a On se bude starat o všechny tyto věci. Nebudeš o ně usilovat, jak to dělájí pohané. On je opravdu přidá do tvého života. Pán zaslíbil, že se o tebe postará. A jestliže se k Němu obrátíš celým svým srdcem, tak On s tebou a celou tvou rodinou bude chodit ve smlouvě. Tak Mu dej svou pozornost a celé srdce. Konej vše jako Jeho nevěsta – a budeš v Jeho očích nádherný!

David Wilkerson

UČITEĽ NÁRODOV J. A. KOMENSKÝ

Tento rok v marci sme si pripomenuli 430. výročie narodenia Jana Amosa Komenského (28. 3. 1592 v Uherskom Brode), ktorého celý svet pozná ako Učiteľa národov. Svojím dielom, názormi a pedagogickou činnosťou sa zaraduje medzi najvýznamnejšie osobnosti pedagogiky. Aj keď celý svet slávi Deň učitelia 5. októbra, na Slovensku a v Českej republike slávime Deň učitelia 28. marca ako pripomienku narodenia J. A. Komenského.

Komenský dal svoj život bez výhrad do služby Bohu a všetky jeho myšlienky o výchove a vzdelávaní pramenia z Božieho slova, ktoré je pravda a život. Výchovu si cení nadovšetko. Jeho myšlienky o pedagogike sú živé a aktuálne aj v 21. storočí.

Hovorí: „Sklonil sa treba k práci, čo dáva ľuďom chlieb. Hlbšie sa však treba skloniť k matkám, ktoré dali deťom život. Ale najhlbšie k učiteľom, ktorí z bytosť vychovali človeka, lebo ľahšie je vrch preniesť, rieku zahatať a prinútiť ju proti prúdu tiecť, ako vychovať človeka s ľudským srdcom a dušou.“

O dietati hovorí: „Dietá je ako úrodná pôda; ak ju kultivujeme, dá bohatú úrodu, ak ju zanedbávame, vyrastie z nej burina.“

Učiteľa prirovňáva k slnku, ktoré svieti, hreje, obžívuje a radostou napĺňa nielen žiakov a učiteľa samotného, ale aj celú spoločnosť.

V spise *Informatorium* školy mateřské uvádza: „Obsah toho, k čemu má být mládež nevyhnutne vedena, je toto trojí: víra a pobožnosť, mravy a cnosti, znalost jazyků a všelijakých lidských umění, a to pořádkem, jak je tu připomenuto, ne naopak.“

Pripomeňme si niekoľko stále aktuálnych myšlienok, týkajúcich sa vzdelávania:

-Aby sme boli múdri a spolu s nami aj celý svet, učme ľudí učiť sa, nie však, aby sa učili, ale aby vedeli; vedieť nie, aby vedeli, ale aby prikladali ruku k činu...

-Protiliekom nevedomosti je vzdelanie, ktorým má byť v školách napĺňaná mysel; ale tak, aby vzdelanie bolo pravé, úplné, svetlé a pevné.

-Dobrý učiteľ hľadá spôsoby, ako učiť, aby pramienky vedomostí vtekali do myseľ príjemne, bez rán, bez násilia, bez nechuti.

-Dietá si do štyroch rokov osvojí dve tretiny všetkého, čo potrebuje pre život.

-Teória bez praxe je neplodná, prax bez teórie je zaslepená.

-Škola bez disciplíny je ako mlyn bez vody.

-Považuj za nešťastný ten deň, ba dokonca i hodinu, v ktorej si sa o nič nepričinil a nič nové si nepridal k svojmu vzdelaniu.

J. A. Komenský s bázrou rešpektoval Boží zákon, a preto dokázal obstáť vo všetkých vŕchoch života. Aj oňom platí slovo Písma, keď hovorí: „Pamiatka spravodlivého je požehnaná.“ Komenský zostával verný Panovi, a Pán sa o neho postaral takým spôsobom, že celý svet oňom hovorí s úctou aj po 430 rokoch.

Pripravila E. P.

ODPUSTENÉ

V Evanjeliu podľa Jána nám Ježiš hovorí: „Amen, amen, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života“ (J 5, 24).

Grécke slovo, ktoré tu Ježiš používa pre *súd*, znamená v danom kontexte odsúdenie. Pán nám teda hovorí: „Ak vo mňa veríte, neokúsite odsúdenie, ale prejdete zo smrti do života.“ Písmo nám veľmi jasne hovorí, že keď nám Pán raz odpustí naše hriechy, vymaže ich zo svojej pamäti.

„Ja, ja som ten, čo zotiera tvoje previnenia kvôli sebe a nespomeniem si na tvoje hriechy“
(Iz 43, 25).

„... pretože im odpustím viny a na ich hriech nebudem viac spomínať“
(Jer 31, 34).

„... pretože sa zlutowjem nad ich neprávostami a na ich hriechy si viac nespomeniem“
(Heb 8, 12).

„Zlutowuje sa opäť nad nami, rozsliape naše viny a uvrhne do hlbín mora všetky naše hriechy“
(Mich 7, 19).

Toto sú dobré správy pre každého kresťana, ktorý sa už niekedy snažil vlastnými silami potlačiť túžby svojho tela. Kolkokrát si už Bohu slúbil, že tie svoje túžby prekonáš? Kolkokrát si sa už pokúšal potešiť Pána porazením svojej žiadostivosti a zlozvykov, ale opäť si zlyhal?

Izaiáš nám hovorí, že Boh vezme naše previnenia a jednoducho ich odhodi preč. „Všetky moje previnenia si odhodil za chrbát“ (Iz 38, 17). To znamená, že Boh už nebude viac hľať na naše vyznané hriechy,

už ich vôbec nebude bráť do úvahy.

Ak Boh zabudne na naše hriechy, prečo my nie? Ak sú už všetky naše hriechy zmyté Kristovou krvou, prečo zakaždým dovolíme diablogovi, aby vyhrabal nejaké fažívne previnenie z našej minulosti a chrstol nám ho rovno do tváre?

Očistujúca, odpúšťajúca moc Kristovej krvi je predsa nekonečná, stačí na všetko. Táto nádherná pravda nám umožňuje žiť život vŕťazov!

David Wilkerson

POSLUŠNOST

Užívám-li slova „teologie“, činím tak někdy v hanlivém smyslu, s významem zbytečných náboženských a filosofických duchovních cvičení, která pro život a víru věřícího nemají nosný význam. Tentokrát ji ale chápou v nanejvýš kladném smyslu jasného učení založeného na Božím slově, které se systematicky a logicky zabývá relevantními položkami. V novozákonních knihách se teologii rozumí prostě solidní biblické vyučování. Tato teologie neboli jasné biblické učení významnou měrou souvisí s duchovním bojem. Duchovní boj si lidé často spojují s vnitřním osobním zápasem během přímluvné modlitby a s proklamacemi proti démonickým mocnostem padlých andělů. Obojo platí, ale měli bychom tu zmínit ještě jeden prvek – veřejné vyučování Božího slova.

„Zbraně našeho boje nejsou tělesné, ale mají od Boha sílu bořit opevnění; boříme rozumování a každou povýšenosť, která se pozvedá proti poznání Boha. Uvádíme do zajetí každou myšlenku, aby byla poslušna Krista“ (2 K 10, 4–5).

V tom uvádění každé myšlenky do zajetí je jistě prvek osobní kázně, s níž máme ovládat svůj myšlenkový život. Mluví se tu však také o „boření rozumování“.

Týká se to spíše způsobu myšlení a uvažování, soustavy nesprávných představ široce zakořeněných v dané společnosti. Jde o myšlenkové systémy, ke kterým patří falešná náboženství, humanismus, sekulární společnost, různé filozofie, psychologie a politické ideologie. Tyto myšlenkové systémy mohou držet tisice, ba i miliony lidí v zajetí. K témtu pevnostem mohou patřít i populární a v církvi přijímané chyby v teologii a výkladu Bible. Je-li mezi upřímně věřícími masově rozšířeno čtení a vyučování Bible, které se děje v nesprávném teologickém rámci, může nastat situace, že se tito věřící stanou obětí podvodu, dojde k jejich oslabení a upadnou do zajetí nepřitele. K našemu duchovnímu boji patří i správné (a veřejně) vyučovat Bibli takovým způsobem, že to bude bořit myšlenkové systémy, které drží v poutech lidi kolem nás. Myšlenkové systémy tohoto světa stojí v opozici proti poslušnosti Ježíše. Správné vyučování buduje základ pro víru a poslušnost.

Jedním z nejdůležitějších slov je přitom právě „poslušnost“. Biblické vyučování není spekulativní a teoretické, nýbrž obrací se k posluchači s okamžitým požadavkem, aby zaujal poslušný postoj. Společným jmenovatelem správného vyučování je právě to, že vede k poslušnosti ve víře. Společným jmenovatelem falešného vyučování je, že posluchače odvádí od poslušnosti víry. Duchové klamu budou napomáhat teologii, která není zaměřena na poslušnost. K našemu duchovnímu boji patří zasadit teologii a biblické učení opět do rámce poslušnosti Mesiáše, kterou nám demonstruje kříž. Správné biblické učení tedy známená „opravu“ populárně přijímaného nesprávného způsobu uvažování. Biblické vyučování, které opravuje podvody, je něco jako duchovní boj prováděný učitelem, který tím boří plané argumenty oponující poznání Boha.

Ještě dodatek k osobnímu myšlenkovému životu: zápasí-li někdo s bezbožnými myšlenkami, bývají tyto myšlenky obvykle spjaty s jeho emocemi. Jak ale spoutat své myšlenky? Jak přemoci své pocity? Odpověď opět najdeme ve slově „poslušnost“. Poslušnost je věc, která není závislá na pocitech. Soustředíme-li se na poslušnost, pak mi nebude vadit, když se třeba mé pocity ubírají opačným směrem. Jinými slovy – zaměříme své myšlenky na poslušnost. Odvrátíme se od způsobu myšlení, který vyžaduje, abych myšlenky utvrdzoval svými emocemi, k takovému myšlení, které ve mně utvrzuje závazek poslechnout bez ohledu na to, co cítím. V duchovním boji zvítězím tehdy, když se mé myšlenky obrátí od emocí k poslušnosti.

Ašer Intrater

Foto: P. Kohút

ODLESK VĚČNOSTI

Někdy, o zimní dovolené, navštěvují modlitebnu v Mladkově, což je vesnička ve východočeských horách. Tuto modlitebnu jsem pomáhal stavět a tak znám příběhy některých lidí, mohu je sledovat, mohu se sem vrátit. Je zde společenství křesťanů, jehož vývoj vděčně pozorují. Na počátku tu byl pouze jeden člen.

Ale do Mladkova jezdívám především kvůli setkání poutníků, s nimiž jsem putoval minulá léta po horách. Schází se tu už celé rodiny, včetně dětí. Mnozí se ještě vzájemně neznají. Nejsme jedna uzavřená parta. Je krásné se znova vidět, společně popovídат a seznámat se, vyjet na běžky, promítout si fotografie a společně se účastnit nedělních bohoslužeb (i když ne všichni jsou křestané).

Mám tu akci velmi rád. Míchají se mi tu vzpomínky nedávné s dávnými, rádi se vidíme. Mám tu sešlost natolik rád, že ji někdy považuji za jeden z mnoha odlesků „nebe“. O nebi z Písma víme, věříme, ale i intuitivně tušíme, že nám bude spolu s Pánem Bohem dobré. Několikrát jsem na to v těchto dovolenkových dnech musel myslit. Třeba když jsem jel sám na běžkách krajově zasazenými lesy, když jsem oprášoval staré vzpomínky, když jsem navštívil svého šťastného kamaráda, kazatele, jemuž Pán Bůh připravuje pohádkový „důchod“. Sám mi říkal, že si už nyní připadá jako v nebi.

O tom nebeském místě se píše v knize Zjevení Jana. Jeden verš za všechny si dovoluji vybrat:
„Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků“ (Jz 22, 5).

Takové chvíle do našich dnů přicházejí a je to taková malá ochutnávka budoucnosti. Takové chvíle mají povahu milosti, tedy přijdou samy od sebe a přicházejí nečekaně. Ve chvílích radostních i smutných. Takové chvíle vracejí člověku radost do života a dávají novou naději. Přejí z celého srdce více takových odlesků věčnosti sobě i vám. Nyní se však musíme vrátit do všední reality, která nás přemáhá a kterou předkládáme Bohu na modlitbách.

Za co se modlit?

Děkujme za Boží lásku v Kristu zjevenou a potvrzenou.

Děkujme za vše, co nám Pán Bůh dal a co pro nás připravuje.

Předkládejme Bohu zarmoucené rodiny, které prožívají smutné chvíle.

Prosme za napjatou mezinárodní situaci na východě.

Prosme i za všechny světové vládce.

Prosme za lékaře, za nemocné.

Modleme se za ty, kteří onemocněli i jinak než covidem.

Petr Kučera

PAVOUČÍ SÍTĚ

Pro mnoho lidí je pavučina něčím odporným, ale chemik Harald Binder naopak mluví o high-tech produktu. Výsledek je natolik mnohabarevný, že konec je zřejmý: Pavučina je božskou vizitkou.

„Jako chemika mne vždy nejprve nadchlo, že pavouk může produkovat zcela rozdílné kvality vlákn,“ bilancuje Harald Binder, chemik a spolupracovník studijního společenství „Word a vědění“. „A vlastnosti materiálu, které jsou pro nás jako chemiky výzvou, jsou hodny napodobování. Produkují materiály, které ještě nejsme schopni takto dát dohromady.“

Pavučina je high-tech produkt. „Pavučina má kombinace vlastností, které jsou unikátní. Má například neuvěřitelnou odolnost proti přetržení, když se na příčném řezu natáhne. A má obrovskou zatižitelnost. Když člověk například pozoruje pavouka, který se spouští po vlákně po svoji bezpečnostní niti, nezačne se otáčet, jak se tomu děje například u horolezce, který spadne do lana. Ten začne rotovat. Toto se u pavouka nestane, protože toto vlákno se nezkroutí.“

Vězí za tím genialita

Harald Binder

Že za tím stojí nějaký Stvořitel (tvůrce), „je pro mne lehce srozumitelná myšlenka, protože jako chemik vím, že když musím vyrábět materiály, které mají určité vlastnosti, je to výzva, která vyžaduje hodně znalostí a zkušeností, velkou zručnost v laboratoři a plánování.“

To, co můžeme vidět u pavouků, „jsou materiály, které mají o hodně výraznější kombinace vlastností. Pokud se nespokojím s tvrzením, že je to jednoduše tak, a přemýšlím, jak takový malý živý tvor, kterého jednoduše odstraníme vysavačem, protože se nám nelibí v rohu pokoje, umí vyrobít tak komplexní materiály, přivede mne to pak k údivu a vzbudí ve mně myšlenku na to, co za tím vězí. Pro mne se to velmi dobře shoduje s myšlenkou, že je tu nějaký Tvůrce, který nevyzkoušel moc věcí s náhodnými kombinacemi, ale který má od začátku jasnou představu a který pak tyto věci – také detaile – odpovídajícím způsobem vytváří (koncipuje).“

Jeden pavouk, sedm vláken

K tomu by mohly být kompletně k dispozici četné věci. „To, co mne přivádí k údivu, je, když si vezmeme například normálního zahradního pavouka křížáka. Pokud dnes víme, umí vytvořit (koncipovat) sedm různých pavučin. To znamená, že produkuje určitou kvalitu vlákn, aby zamotal a zakonzervoval svou kořist – jako potravinářská fólie.“

PADL DO RUKOU LUPIČŮ

Svět je Boží stvoření. Žel, většina lidí nechce Bohu sloužit, a proto se dostali do závislosti na satanovi. Ježíš Kristus nazývá tohoto velkého odpůrce „vůdcem tohoto světa“ (J 12, 31). Proto se nemusíme divit, když ve světě jakoby „padneme do rukou lupičů“ a utrpíme zranění. Přitom myslíme zvláště na poranění duše. To mohou být škody, ke kterým jsme sami vůbec ničím nepřispěli. Tvrde zážitky chybějící náklonnosti v dětství, odmítnutí, kterého se nám dostalo, zneužití a podobné věci nám mohou zasadit rány, které s sebou často nosíme velmi dlouho, protože se težko hojí. V Lukášově evangeliu čteme: „Ježíš se ujal slova a řekl: Jeden člověk sestupoval z Jeruzaléma do Jericha a padl do rukou lupičů.“

Ti ho svedli, zbili, nechali ho tam polomrtvého a odešli“ (Lk 10, 30). Uvedený verš pochází ze Slova o „milosrdném Samařanovi“, který vyprávěl Pán Ježíš Kristus. V něm dále čteme: „**Přistoupil, na jeho rány nalil olej a víno a obvázal je, položil ho na svého mezka, zavezl do hostince a**

Jiné vlákno použije, aby vytvořil lapací spirálu své sítě, pomocí které chytá svoji kořist. „To jsou věci, které jsou tak jemně naladěné, například lepkavá spirálová vlákna v jeho síti, na něž nanáší malé lepkavé kapky. Ty se starají o to, aby polapený hmyz zůstal viset v síti alespoň tak dlouho, dokud je tam pavouk a může kořist přemoci. Ale tato lepivost – když se dnes v chemii zabýváme lepidly, pak je to velká výzva za přírodních podmínek, když prší, je velmi vlhko a potřebuji jiné lepidlo, než v horkém slunci. A toto všechno pavouk má. Tato lepidla fungují. Teprve před nedávnem byly na toto téma provedeny studie, jak se tato lepidla svojí kompozicí mohou adaptovat tak, že jsou funkční. To je neuvěřitelné.“

Pavučina jako božská vizitka

Byl by specialista v chemii ve výrobě lepidel. „Kdybychom tu měli pavouka, který by svoje know-how uměl oznámit, bylo by to skvělé.“

Pavučina je ale vizitkou pro stvořitele. „Myslím, že člověk to může vidět zcela zřetelně jako odkaz, kde může zahlednout znamení jako podle plánu: Odkazuje na něco jiného, na koncept, a tím na někoho, kdo nějaký koncept udělá. Pro mne jako pro křesťana není problém, že je to odkaz na Stvořitele. A přesto jí nemohu pozorovat, aniž bych si nepoložil takové otázky, kdo nebo co za tím vězí?“

K tématu:

«*The Riot and the Dance*»:
Nový dokumentární seriál
oslavuje Stvořitele a dílo

Autor: Daniel Gerber

Zdroj: Livenet
Překlad z německého
originálu: Mgr. Šárka
Zemanová

Prameny:Dobrá setba

Rozhovor s koordinátorom služby Precept Ministries

Slovakia bratom kazateľom Darkom Kraljikom

www.preceptsklovakia.estranky.sk

Misijná organizácia Precept Ministries vznikla v prostredí baptistickej cirkvi v roku 1970 v meste Chattanooga v americkom štáte Tennessee. Zakladatelia sú Jack Arthur a jeho manželka Kay. Dnes túto službu vedie ich syn David. Začínali ju na farme ako službu pre dorastencov a mládež, ale kedže sa veľmi rozšírila, tak dnes slúži deťom, dorastencom, mládežníkom i dospelým. Cieľom tejto služby je, aby ľudia osobným a systematickým štúdiom Biblie sami objavovali pravdy Božieho slova a boli zakoreňovaní v pravdách Písma. Dnes je služba induktívneho štúdia Biblie rozšírená asi v 190 krajinách sveta vrátane Slovenska a študijné materiály sú preložené asi do 100 jazykov. O rôznych oblastiach služieb viac na: www.precept.org a www.preceptsklovakia.estranky.sk

Mohli by ste sa nám krátko predstaviť?

Narodil som sa v bývalej Juhoslávii. Som z prostredia BJB. Vyštudoval som stredné polnohospodársku školu a magisterské a doktorské štúdium na Katedre evanjelikálnej teológie a misie v Banskej Bystrici. Mám manželku Zuzku a už dospelé deti: syna Andreja a dcérku Dáriu. Knihy

Kedy a ako ste sa zoznámili so službou Precept Ministries ?

S touto službou som sa prvýkrát zoznámil v období svojho štúdia teológie na Katedre evanjelikálnej teológie a misie v Banskej Bystrici vďaka kazateľovi Daliborovi Smolníkovi, ktorý bol v tom čase do tejto služby už zapojený a ktorý ma, asi v roku 1996, pozval na konferenciu induktívneho štúdia Biblie v Banskej Bystrici. Zistil som, že táto služba je zameraná na budovanie bežných ľudí v zboze. Materiály sú jednoduché a pripravené tak, že sami vedú ľadu štúdiom biblických textov. Sú výborným nástrojom, ktorý môžem používať v zboze na budovanie svätých k dielu služby, v učenictve a v oblasti duchovného rastu veriacich v Krista. Každá kapitola je rozdelená do piatich dní, takže tieto lekcie môžu byť podkladom pre denné osobné stíšenie či rôzne domáce a zborové skupinky, biblické hodiny v zboze, na taboroch...

Ako ste začínaли? V tejto službe som začínať ako spolupracovník v slovenskom tíme, neskôr som sa zúčastňoval medzinárodných konferencií a seminárov... a po niekolkých rokoch som bol poverený úlohou národného koordinátora tejto služby na Slovensku. Medzitým som v priebehu niekolkých rokov absolvoval vzdelávací medzinárodný Inštitút induktívneho štúdia Biblie v stredisku v Rumunsku a v Chattanooga v USA a stal som sa jedným z učiteľov medzinárodného tímu. Veľkým vzorom a požehnaním boli a sú pre mňa riaditelia Eurasia Precept Ministries, manželia Costel a Mia Ogliche, ktorí mi boli v tejto oblasti služby veľkou oporou a povzbudením.

Čo je teraz hlavnou náplňou vašej práce?

Jednou z hlavných náplní mojej služby je vyučovanie v kurzoch induktívneho štúdia Biblie na rôznych biblických školách na Slovensku, v Čechách, v Srbsku; prekladanie, vydávanie a distribúcia materiálov, zakladanie a koordinácia študijných skupín v cirkevných zboroch v rôznych denomináciách... Okrem toho som v tíme, ktorý koordinuje vyučovanie a štúdium na Precept Leader Academy hlavne na Slovensku, v Čechách a na Balkáne... Taktiež nahrávanie rozhlasových a video relácií a vyučovania, ktoré sú pravidelne vysielané v rádiu LOGOS a na Precept TV youtube.

Do tejto práce ste zapojený už niekoľko rokov. Ako ju hodnotíte?

Predovšetkým som vďačný Pánu Bohu, že ma vtíahol do tejto služby, že aj cez ňu mohla rásť moja láska k Slovu i k Pánovi, a keď sa teraz po dvadsaťtich piatich rokoch pozieram späť, tak vnímam, že aj vďaka tejto službe som mohol porať v osobnom živote viery i v kazateľskej službe. Pre kazateľa je to ideálne prepojenie oboch služieb. Samozrejme, že ani táto služba nebola bez prekážok a problémov, ale Boh bol verný a dál svoje požehnanie.

V čom konkrétnie vidíte Božie konanie počas celého obdobia Vašej činnosti v tejto službe?

Božie konanie vidím v mnohých oblastiach:

Po prve v tom, že pridával spolupracovníkov, ktorí pomáhali s prípravou materiálov, s prekladom... a aj vďaka tomu sme mohli za toto obdobie vydať 16

kníh: pre deti i pre dospelých; pre manželské poradenstvo, pastoráciu i učenictvo; štúdium biblických kníh, pre oblasť služby v sociálnych médiach.

Po druhé v tom, že mnohí kazatelia z BJB i mimo, misijní pracovníci či pracovníci v našich zboroch zo Slovenska, Čiech i zo slovenských zborov zo Srbska mohli absolvovať rôzne semináre v Rumunsku, a tak byť pripravení využívať a rozvíjať túto službu na rôznych úrovniach vo svojich cirkevných zboroch či na misijnom poli...

Po tretie v tom, že Pán zabezpečoval aj finančné potreby na pokrytie tejto služby, predovšetkým vydávanie materiálov, a že na hraniciach požehnal transport tisícov kníh z Rumunska na Slovensko...

Čo považujete za najväčší zázrak v priebehu tejto služby?

Pokiaľ ide o moju službu na Slovensku i v spolupráci s koordinátormi z okolitých krajín, vnímam ako veľký zázrak to, že sa nám podarilo zorganizovať tak povediac pár dní pred pandémiou, z Božej milosti na chate v Račkovej doline medzinárodnú konferenciu budovania vodcov v tejto službe a odštartovať novú službu v oblasti strednej Európy a Balkánu: Precept Leader Academy. Zázrakom je už to, že táto služba, napriek mnohým prekážkam, stále pretrváva a môže sa rozvíjať.

Ako sa zmenil život ľudí, ktorým služíte?

Zmeny, ktoré pozorujem v živote ľudí i tých, ktorí stojia v tejto službe, sú také, že ľudia si zamilovali Božie slovo, majú radosť zo Slova; že Boh svojim Slovom mení životy ľudí; ľudia sú zakoreňovaní Slovom v Kristovi a sú stabilnejší vo vieri ešte v službe, zostávajú v Slove a Slovo zostáva v nich a tým viac zostávajú v Kristovi. Sú pripravovaní pre službu a zapájajú sa do služby.

Čo pre Vás osobne znamená slúžiť týmto spôsobom?

Stať v tejto službe znamená pre mňa osobne okrem iného aj to, že sám musím veľa času stráviť nad Slovom, aby som mohol iných vyučovať a viest skrze štúdium Božieho slova. Ľudí môžeme viest iba potiaľ, pokiaľ sme sami došli.

Taktiež to znamenalo (pred pandémiou) veľa cestovať, teraz veľa ZOOM stretnutí, ale aj mnoho vzácnego spoločenstva s tými, ktorí milujú Pána a Jeho slovo.

Aká je Vaša najväčšia výzva? Najväčšou výzvou je pre mňa získať ďalších ľudí pre túto službu, ľudí z našich zborov nadšených pre Pána a Jeho slovo, ktorí by boli schopní a ochotní ďalej verne stáť v tejto službe či v službe detom a dorastencom, mladým, v službe ženám, mužom, v oblasti predmanželského a manželského poradenstva. Snáď najväčšou výzvou je získať pre túto službu kazateľov a vedúcich zborov. Vďačný som za každého jedného z nich a verím, že Pán bude pridávať ďalších, aby aj v našej generácii „*slovo Pánovo bežalo*“ – preklad prof. Roháčka (2Tes 3, 1).

Rozhovor s bratom kazateľom a koordinátorom služby Darkom Kraljikom viedla Marie Horáčková.

KRÍŽ A KRÍŽE

Nedal sa prehliadnúť, zdaleka sa majestátne týčil proti oblohe, a tak sme vyrazili tým smerom. Bol som s priateľom na fotovýlete a táto odbočka od našej trasy bola pre nás veľkým duchovným obohatením. Dovtedy som o tomto kríži nevedel. Je to najvyšší kríž na Slovensku. Jeho výška dosahuje 27 metrov. Rozpätie ramien je deväť metrov. Kríž bol postavený v roku 2000 na slávu Ježiša Krista pri priležitosti jubilea Jeho narodenia, a preto sa aj volá „miléniový kríž“. Pozoruhodné je, že v mieste, kde sa krížia ramená kríža, je z prednej a zadnej časti umiestnený reliéf s priemerom dva metre. V jeho strede je päť holubíc, ktoré symbolizujú päť svetadielov – teda celý svet, a po obvode je nápis: **KRISTUS VČERA, DNES, NAVEKY.** Biblická pravda vystihnutá v štyroch slovách. Netuším, prečo je tá výška 27 metrov, ale možno táto veľkosť kríža skryte poukazuje na veľkosť utrpenia Pána Ježiša, veľkosť Božej lásky a veľkosť a nekonečnosť Božej milosti, ako to vyjadrujú tie štyri slová. Hoci tento kríž nie je drevený, ale murovaný, nič to nemení na jeho význame, že na kríži Boží Syn zmieril človeka s Bohom. Nestačí o tom len vedieť, aby som si to mohol privlastniť, musím za svoje previnenie voči Bohu prijať zástupnú obeť Pána Ježiša. Keď som stál pod krížom, moju myseľ zamestnávali malé jednoduché kríže, ktoré tam osadili v roku 2009. Je ich štrnásť a vraj symbolizujú štrnásť zastavení Pána Ježiša na krížovej ceste. Ja som si ich však pretransformoval na naše, ľudské kríže v zmysle slov podľa evanjelia Matúša 16, 24. Pán Ježiš povedal svojim učenikom:

„Ak niekto chce íst za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma! Každý nesieme svoj kríž, bremeno života a zdá sa nám, že ten nás je ťažký. Najťažší je vtedy, keď sme si jeho ťažobu privodili sami tým, že sme zherešili a následky hriechu s nami putujú, alebo tým, že sme urobili zlé rozhodnutia a neposlúchli sme rady Božieho slova. Keď sa porovnávame s druhými, zdá sa nám, že majú všetko ľahšie. Neträgtia ich choroby, v rodine nemajú problémy, nemajú finančné ťažkosti a tak by sa dalo ešte v mnohom porovnávať. Až keď spoznáme niekoho, ktorého bremeno je oveľa ťažšie ako naše, nás kríž odrazu prestane byť taký ťažký. Vlastne ani ten najťažší kríž, ktorý človek nesie, sa nedá porovnať s krížom, ktorý musel niesť nás Spasiteľ. Tá veľkosť kríža a malých krížov to pekne vystihuje. Zo všetkého najdôležitejšie je, že ten nás kríž nemusíme niesť sami, ale pomáha nám ho niesť Pán Ježiš.

V. Malý

PÁN JEŽÍŠ PŘEMOHL SMRT

„Jako Kristus vstal z mrtvých slávou Otcovou, abychom tak i my chodili v novotě života“ (K 6, 4b).

Budeme pribúdať povrchné a lhostejně k jedné z největších pravd evangelia, když život v moci vzkříšeného Krista je pro růst víry a pro budování sboru nevyhnutelný. Čím čerstvější zkušenosti máme z vítězství Pána Ježiše nad svým hříšním myšlením, zlými pohnutkami a návyky vlažného křesťanství, tím živější a odvážnější bude naše víra. Pán Ježiš přemohl smrt, vrátil životu jeho původní kvalitu a daroval nám věčný život. Ale On zvítězil i nad hříchem, a tím nám z milosti daroval dobrý a plnohodnotný tělesný život. Čím lépe budeme poznávat moc vzkříšeného Krista v denních vztazích k lidem, které milujeme, ale i k těm, které se učíme milovat, tím svobodnější a radostnější bude náš nový život. Čím blíž a důvěrnější známe Pána Ježiše jako vítěze nad naším vztahem k penězům, k majetku, k tomuto světu a uvolníme ve svém srdci místo pro hodnoty Božího království, tím blahoslavenější bude náš život.

Když je nový život jen hluboko v našem podvědomí, ale nevidí ho a neznají naši bližní, pak je marné naše zvěstování. Duchovní obnova pokračuje jen tam, kde evangelium zůstalo evangeliem, kde dobrá zvěst o spasení v Kristu vede k novotě života.

Heinrich Christian Rust

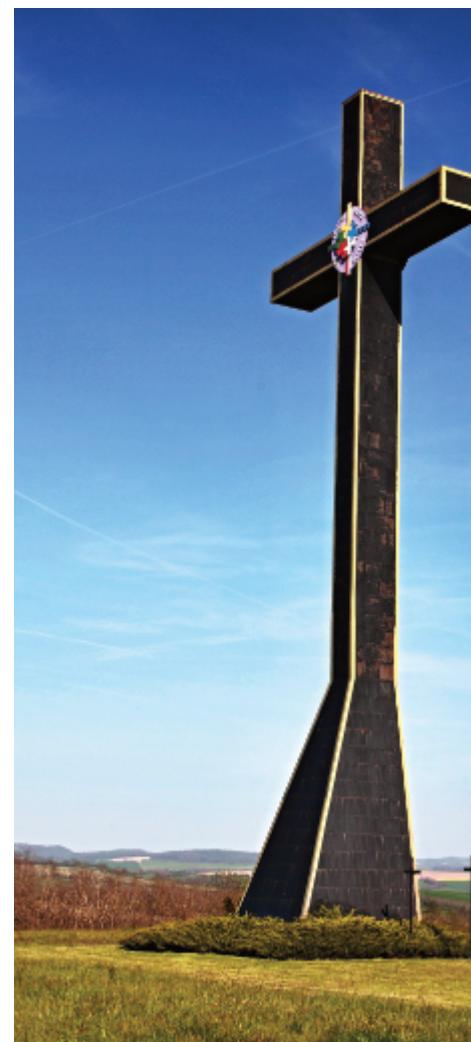

foto: V. Malý

TRAGICKÉ MYSTÉRIUM HŘÍCHU

„Amen, pravím vám, jeden z vás mě zradí“ (J 13, 21).

Máme pred sebou jeden z nejnepochopiteľnejších príbehov v dejinách ľudstva. Ježiš je znepokojen, otresen v duchu, když se s konečnou platnosťou rozhoduje o Jidášové zradě. Ale prejavuje mu zvláštni pocutu priateľu tím, že mu podáva kousek chleba, ktorý pred tím namočil v omáčke z datlí, hrozinek a kyselého vína. Učedníci zjišťují, kto má zradit, ale nedochází jim, že to bude práve ten, ktorý dostal zvláštni vyznamenáni, ako veľmi dobrý prítele. Jidáše tento poslední pokus o záchrannu vybičoval k ještě větší nenávisti a zcela se otevřel Satanovi. I když je Jidáš dobrovolným zrádcem, Ježiš není nějaká pasívna oběť neštastných okolností. Chová se ako Pán situace a rozkazuje: „Co chceš vykonat, vykonej rychle!“ Zrada bolí a zklamání se v prítele, ktorý se stal nepriateľom, je často větší než fyzické utrpení. Ježiš kvôli nám vytrpěl každý druh bolesti. Jeho lásku nemá hranic. To nám připomíná, že pro tento svět neexistuje jednoduché vyřešení problémů prostřednictvím bezbřehé lásky. Musí existovat soud. Trest a peklo, neboť ne všichni se dají přesvědčit láskou. Ještě jedna připomínka: Vážně a usilovně se modleme, aby se jidášovské postoje a činy neobjevily v nás. Nejsou to jenom „ti druzi“, kteří dělají takové věci.

Prameny: Slova života, čtení na každý den

O ČEM JSI VŽDY SNIL

Nikdo jiný neměl větší právo cítit se ukřivděný, a přece nikdo nebyl radostnější než on. Jeho původním domovem byl palác. Stačilo, aby mávl rukou a měnily se dějiny. Jeho jméno znali široko daleko. Všude byl vážený a uznávaný. Měl vše bohatství, moc, respekt. A najednou neměl nic. Ti, kdo studují jeho život, to nemohou pochopit. Historikové jsou v rozpacích, když mají vysvětlit jeho život. Jak může král v jediném okamžiku všechno ztratit? Ještě před chvílí byl králem a hned nato se jako chudák ocitl na pokraji býdy. Jeho lůžkem byla v nejlepším případě propůjčená postel, ale většinou to byla jen tvrdá zem. Nikdy nevlastnil ani ten nejzákladnější dopravní prostředek a jeho jediným příjemem, na němž byl závislý, byly milodary. Občas zaháněl hlad syrovým zrním nebo si utrhl ze stromu ovoce.

Věděl, co znamená nemít střechu nad hlavou, když prší nebo je zima. Věděl, co je být bez domova. Ve svém království byl vážený, nyní je zesměšňován. Jeho sousedé se ho dokonce snažili zbít. Někteří se na něho dívali jako na pomateného, jeho rodina měla snahu udržet ho doma. Ti, kdo ho nezesměšňovali, se ho snažili využívat. Chtěli se vetrít do jeho přízně. Očekávali od něho pomoc. Zádali od něho zázraky. Stal se magnetem. Chtěli s ním být viděni – ovšem jen do té doby, než vyšel z módy. Potom hledali cestu, jak se ho zbavit. Obvinili jej z činu, který nikdy nespáchal. Podplatili svědky, aby proti němu svědčili. Porota byla ovlivněna v jeho neprospěch. Nedostal žádného obhájce. Soudce pod tlakem veřejnosti rozhodl o trestu smrti. Byl popraven. Oděsel tak, jak přišel. Bez halére. Pochovali ho do vypůjčeného hrobu a jeho pohreb financovali jeho soucitní přátelé. A tak, i když mu kdysi všechno patřilo, zemřel bez jakéhokoliv majetku. Měl právo cítit se ukřivděný. Měl právo být uzavřený. Měl právo stát se rozhněvaným mužem. Ale nestal se. Rozdával radost. Lidé se k němu sbíhali, kdekoliv se objevil. Děti ho chtěly vidět. Zástupy se neshromažďují, aby poslouchaly nářky. Zde se davy praly, jen aby ho mohly slyšet. Proč? Byl radostný. Byl radostný, i když byl chudý, i když ho odmítali, i když ho zradili. Byl dokonce radostný, i když visel na popravčím kříži s probodenýma rukama. Ježíš představoval

tvrdohlavou radost, která odmítla ohnout se ve větru těžkých zkoušek, která se bránila bolesti a zakořenila hluboko do věčnosti. Možná se to od něj naučili lidé, kteří prošli velmi těžkými zkouškami, je to jediné místo, kde se to můžeme naučit i my. Jaký je to druh radosti? Co je to za radost, že dokáže vzdorovat i nejhorším situacím? Kde je zdroj toho, co poráží bolest? Říkám tomu svaté potěšení. Je svaté, protože nepochází ze země. Vše, co je svaté, je Boží. A tato radost je od Boha. Je to potěšení, protože potěšení může uspokojit i překvapit. Potěšení, to jsou betlémskí pastýři tancující radostí před jeslemi. Potěšení je Marie pozorující Ježíše, jak spí na slámě. Potěšení je bělovlásý Simeon chválící Boha. Potěšení je Josef učící Stvořitele, jak držet kladivo. Potěšení je pohled na Ondřejovu tvář při hromadě jídla, která neubývala. Potěšení jsou svatební hosté obdivující víno, které ještě před chvílí bylo vodou. Potěšení je sledovat Ježíše procházejícího se po vlnách,

jakoby se procházel ve městě v parku. Potěšení je vdova, která při oslavě vzkříšení svého syna podává jídlo, připravené pro účastníky jeho pohřbu. Potěšení je malomocný, který místo holé kosti vidí svůj prst... je to chromý, který se žíví atletikou. Potěšení je Ježíš, dělající nemožné věci nepochopitelnými způsoby: uzdravení slepého slinou, placení daně penězi, které našel v rybě, zmrtvýchvstání a převlečení se za zahradníka. Co je to svaté potěšení? Je to Bůh dělající věci, které by bohové nedělali ani ve tvých nejšílenějších představách: nosit pleny, jezdit na oslu, umývat druhým nohy, projíždět se v bouři po jezeře. Potěšení je den, kdy nařkli Boha, že užívá příliš mnoho zábavy, že navštěvuje mnoho večírků a že věnuje příliš mnoho času zástupům přátel ve veselé společnosti. Potěšení je plná denní mzda vyplacená dělníkům, kteří pracovali méně než hodinu... otec, který musel odstranit prasečí zápach ze zad svého syna... pastýř, který pořádá oslavu, protože našel ztracenou ovci. Potěšení je nalezená perlá, rozmnožený talent, prosící chudý a kriminálník v nebeském království. Potěšení je údiv na tváři těch, kdo byli z ulice pozváni na královský banket. Potěšení je samařská prostitutka s velkýma očima, která nemohla údivem ani promluvit, když pomalu odcházela z náměstí plného odhozených kamenů... je to k smrti vyděšený Petr, nořící se do studené vody, protože chtěl být co nejrychleji u toho, kterého zapřel. Svaté potěšení je dobrá zpráva, která vchází zadními vrátky tvého srdce. To je to, o čem jsi vždy snil, ale nikdy neočekával. Je to uskutečnění něčeho, co bylo příliš dobré, než aby se to stalo. Svaté potěšení je mít Boha jako svého hlavního útočníka, právníka, otce, svého největšího fanu a svého nejlepšího přítele. Bůh po tvém boku, ve tvém srdci, před tebou a chránící tě i ze zadu. Je to naděje, kde ji nejméně očekáváš. Květina na pustém chodníku života. Je svaté, protože přichází pouze od Boha. Je to potěšení, protože nadchne. Protože je svaté, nemůže být ukradeno. A protože je potěšující, nemůže být předpovězeno. Byla to právě ta radost, která šla napříč Rudým mořem. Byla to právě tato radost, která zborgila hradby Jericha. Bylo to právě toto tajemství, které způsobilo, že Marie začala zpívat. Bylo to právě toto překvapení, které rozjařilo Velikonoční ráno. Je to Boží radost. Je to svaté potěšení. A právě toto svaté potěšení Ježíš slíbuje v Kázání na hoře. Slíbuje to devětkrát. A slíbuje to různorodému zástupu: „Chudí v duchu.“ Žebráci v Boží kuchyni. „Ti, kdo pláčou.“ Anonymní hříšníci, kteří jsou zajedno v tom, jak se představují: Dobrý den, já jsem já. Já jsem hříšník. „Tiší.“ Klavíry z bazaru, na které hraje Van Cliburn. Protože je tak dobrý, nikdo nepozná, že některé klávesy chybí. „Hladovějící a žízníci.“ Opuštění sirotci, kteří znají rozdíl mezi snídaní v televizi a bohatým vánočním hodem. „Milosrdní.“ Vítězové Binga, kteří se dělí o výhru se svými nepřáteli. „Čistého srdce“. Doktoři, kteří milují malomocné a jejich chorobou se nenakazí. „Pokojný.“ Architekti, kteří stavějí mosty ze dřeva římského kříže. „Pronásledovaní.“ Ti, kdo neodtrhnou svůj zrak od nebe, i když procházejí peklem na zemi. Těmto lidem slíbuje Bůh zvláštní požehnání. Nebeskou radost, svaté potěšení. Tato radost není něco levného ve výprodeji. Co Ježíš slíbuje, to ti nemá nahnat husí kůži, ani tě dopingem vyburcovat k nějakému výkonu. Matouš v páté kapitole popisuje Boží radikální rekonstrukci tvého srdce. Sleduj ten postup: Nejdřív uznáme, že něco potřebujeme – jsme chudí v duchu. Dále litujeme svoji soběstačnost – pláčeme. Přestaneme dávat příkazy pro útok a raději předáváme velení Bohu – jsme tiší. Jsme tak nadšeni Boží přítomností, že po něm více a více toužíme – hladovíme a žízníme. Čím více s ním jsme, tím více se mu podobáme, a proto odpouštíme druhým – jsme milosrdní. Změníme svůj pohled a postoj – máme čisté srdce. Milujeme ostatní – jsme šířiteli pokoje. Nesnášíme nespravedlnost – jsme pronásledovaní. Není to nějaká formální změna, je to zničení staré budovy a postavení nové. Čím radikálnější je tato změna, tím větší radost prožijeme. A stojí to za to, protože prožijeme radost Boží. Není to náhoda, že stejným slovem, kterým Ježíš slíbil svaté potěšení, popisuje Pavel Boha: Požehnaného Boha... požehnaný a jediný vládce... Toto potěšení máš na dosah. Od této radosti tě dělí jen jedno rozhodnutí.

Max Lucado

KDO SE BOJÍ BOHA, NEBOJÍ SE LIDÍ

Jeremiáš řekl: „Slyšel jsem nepřátelské umlouvání mnohých: Hrůza ze všech stran! Udejte ho! Udáme ho! I ti, kteří se mnou žili v přátelství, číhají na můj pád. Snad se dá svést a zmocníme se ho a pomstíme se na něm! Ale Hospodin je se mnou jako silný bojovník; proto ti, kteří mě stíhají, padnou a nic nesvedou. Veli budou zahanbeni, neboť ničeho nedosáhnou; bude to věčná hanba, nezapomene se na ni. Hospodine zástupů, který zkouší spravedlivého, který vidíš ledví i srdce, kěž uzřím tvou pomstu nad nimi, **neboť tobě jsem svěřil svou pří**. Zpívejte Hospodinu, chvalte Hospodina, že vysvobodil život ubohého z ruky zlosynů!“ (Jer 20, 10–13)

Tento úryvek patří do dalšího Jeremiášova vyznání. Prorok nejprve vylévá svoji stížnost vůči Hospodinu, který jej přemluvil a přemohl, aby se stal jeho poslem. Kvůli tomu se stal terčem posměchu a úkladů, a proto může zvolat právem: „Hrůza ze všech stran.“ Jeremiáš je ten, který trpí: „vinou Boží a lidí“. On je tragickou postavou par excellence! Avšak Bůh je ve skutečnosti na jeho straně jako mocný bojovník, ne jako nepřítel, ačkoli zpočátku to tak mohlo vypadat. On je ten vítěz, který se ho zastane. Proto neklopýtne Jeremiáš, ale spíš jeho nepřatelé. I oslovení „Hospodine zástupů“ (tj. vojsk) podtrhuje, že tento Bůh není bezmocný, ale silný a mocný. Jemu Jeremiáš předkládá svoji pří. V tomto verši Hospodin tedy vystupuje jako soudce, který zkouší spravedlivého (tj. Jeremiáše), zkoumá jeho srdce i ledví (obojí označuje sídlo citů, ale i myšlenek a úmyslů) a má rozhodnut pří. Jeremiáš je si jistý, že je spravedlivý (tj. že se nezachoval nevěrně vůči Hospodinu a jeho Slovu), proto žádá pomstu. Zatímco „nepřátele“ se chtěli pomstít Jeremiášovi, On touží, aby oni zakusili pomstu, tentokrát od Boha. Jeremiášova slova mohou znít nepřijatelně pro křestana. Je třeba si však uvědomit, že je už chvályhodný jeho postoj, že svěřuje svoji pří do Božích rukou. Dále je dobré si všimnout, že postoj „milovat nepřátele a zehnat těm, kdo proklínají“ je možný teprve v síle Kristovy bezvýhradné lásky. Jeremiáš uvažuje ještě v kategorích ryzí spravedlnosti (zlý skutek – pomsta). Toto vyznání končí hymnem chvály. To je zvláštní, jak může končit nárek chválou? Ze by prorok již zakusil osvobození? Spíš je to vyznání víry, která je si jista Boží pomocí. Ve vídění Jeremiáš chváli Boha, který je věrný a nezklame, proto vysvobodí ubohého (míněn je prorok sám) z ruky zlovolných nepřátel.

Vyslyš mě, Hospodine, ve své veliké lásce.

Pro tebe, Bože, jsem snášel potupu, pohana pokryla mou tvář. Svým bratrům stal jsem se cizincem, synům své matky neznámým. Neboť mě stravuje horlivost pro Tvůj dům, padají na mě urážky těch, kdo Tě urážejí. Já se však, Hospodine, obracím modlitbou k Tobě, v čas milosti, Bože! Vyslyš mě ve své veliké lásce, věrně mi pomoz! Vyslyš mě, Hospodine, Tvá láska je dobrovitá, obrať se ke mně se svým nesmírným slitováním.

V evangeliu podle sepsání Matouše Ježíš řekl svým apoštolům: „Nebojte se lidí. Nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno, nic skrytého, že by to nebylo poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co uslyšíte v soukromí, hlásejte se střech! A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, duši zabít nemohou. Spiše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo. Copak se neprodávají dva vrabci za halíř? A ani jeden z nich nespadne na zem bez vědomí vašeho Otce. U vás však jsou spočítány i všechny vlasy na hlavě. Nebojte se tedy. Máte větší cenu než všechni vrabci. Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi; ale každého, kdo mě před lidmi zapře, zapřu i já před svým Otcem v nebi“ (Mt 10, 26–33). Máme tu pokračování Ježíšovy řeči k apoštolům. Celý úryvek

je nesen úvodními slovy: „Nebojte se lidí.“ Všechny následující výroky motivují k nebojácnému zvěstování Krista, navzdory nepřijetí a úkladů ze strany lidí. Je nesmyslné podlehnut strachu, protože Bůh se stará a peče o učedníky (vrabci, vlasy na hlavě), je třeba překonat strach myšlenkou na Kristovo přiznání u „nebeského soudního dvoru:“ Pozitivní je přiznání učedníka ke Kristu, to nese přiznání Krista k učedníku, negativní je zapření učedníka a to nese Kristovo zapření učedníka. Evangelium, dosud zahalené a ponechané v tajnosti, má být zvěstováno skrze hlásání učedníků. Toto veřejné hlásání je jistým způsobem nezvratné, jak nám dosvědčuje výrok: **„Neboť není nic zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude poznáno“ (Mt 10).** Tam, kde se bude hlásat evangelium, je možné očekávat odpór. Hlasatel však nesmí podlehnut strachu. Evangelium má být hlásáno a Bůh se jistě postará o své služebníky. Strach je velmi přirozený obranný reflex každého člověka, tedy i učedníka, proto Kristus uvádí další důvody, jež relativizují strach z lidí a ze smrti. **Člověk je víc než tělo, má i duši. Lidé nemají moc nad duší, nad vnitřním životem jednotlivce, proto není třeba se jich bát, ale spíš Boha.** Je třeba zdůraznit, že se nejedná o „strach“ z Boha, ale spíš o bázeň, která v biblickém pojetí zahrnuje úctu a poslušnost vůči Božímu slovu. Strach z obyčejné smrti má být překonán starostí, aby člověk nepodlehl pravé smrti - v údolí smrti, tj. „v pekle“. Větu „Bůh má moc zahubit tělo i duši“ nesmíme vyložit tak, že by Bůh z nenávisti uvrhli do pekla své protivníky (Bůh nezná nenávist!). Spíš tomu rozumějme v tom smyslu, že Bůh je Pánem života i smrti a jako jediný smí připustit k životu. **Přes brány vedoucí k životu pustí ty, kteří stojí o společenství s Ním** (ne ty, kteří Ho odmítají. Bůh nechce odporovat lidské svobodě). Rozhodneme-li se odejít od Nej, On nás nedonutí, abychom přebývali v Jeho společenství „na věčnosti“. **Není možné si zvolit střední cestu či neutralitu:** Volba pro Krista či proti Němu je tak výlučná a zásadní, že není možné zůstat jen „nezávislým pozorovatelem“. Je jasné, že je zde řec o soudu na konci věků - soud, který bere v potaz naše konečné rozhodnutí, ve kterém setrváme až do konce života. Jinak i zreknutí se Krista je odpustitelné: Petru zapřel Krista třikrát, a dosáhl odpustění. Kristus mu zůstal věrný. Několik myšlenek spojuje první čtení a evangelium: Věrné hlásání Božího slova někdy přivolá nepřijetí, ba dokonce úklady, které přivedou i smrt hlasatele. Přirozenou reakcí na tyto nepřátelské postoje je **strach**. Proti tomuto strachu **Kristus dává několik „protilatek“**. Hospodin je silnější než sebehrůznější hrozby a lidské mocnosti (**On je „silný bojovník“, „Hospodin zástupů“, „má moc zahubit tělo i duši“, tj. On má poslední slovo** v životě každého člověka). Učedník má proti strachu postavit důvěru v Boha, který se stará i o nejmenší detaily. Ve všech dobách měli křestané strach přiznat se ke Kristu. A v některých obdobích toto veřejné přiznání bylo zapláceno draze, vlastním životem. A ne všichni byli tak odvážní, že nezapřeli Krista. Jinými slovy: Ty naše těžkosti s vydáváním svědecitví zakoušeli i lidé jiných kultur a prostředí. Všichni bez rozdílu se s tím museli konfrontovat, a to poctivě. Ježíš velmi dobře věděl, co je v člověku, nebylo mu skryto, jak hluboko v nás vězí kořeny našich strachů. Ale zapřít Krista v podstatě znamená zapřít sebe sama, ztratit sebe, svoji identitu. A to nevede k ničemu dobrému, jen k chaosu a zmaru. On vstupuje do každého sporu. Kristus nám říká: Máš konflikt s někým? Svého tento „spor“ Hospodinu, pozvi Ho, aby vstoupil do tohoto vztahu (či vztahů). Známe „beznadějně případ“ (naši sousedé, příbuzní?), kteří jsou „ztracení“ v různých závislostech a hříších? Pak nám Pavlovo slovo přináší světlo: Kde se rozmnoužil hřích, tam se v mříje ještě daleko štědřejší rozmnožila Boží milost. Tuto pravdu mohu nyní přijmout konkrétně v případech těch lidí, které znám a leží mi na srdci: Bůh má moc i nad beznadějnými případy. Ve které oblasti dnešní evangelium tne do živého v mé životě? Nebraň se osvobožujícímu Kristovu slovu.

S. A.

BŮH MĚNÍ ŽIVOTY

Pocházím z rodiny, která je (slovy prof. Maxe Kašparů) z kategorie „jednoročáků“. Do kostela jsme, pokud vůbec, zavítali maximálně na Vánoce. Ale pokřtěni jsme byli se sestrou oba. Rodiče se z nás snažili vychovat pokud možno slušné, vzdělané lidi, kteří se ale mají hlavně vyhnout problémům.

„Vystuduj, měj dobrou práci, najdi si manželku a mějte spokojenou rodinu a hlavně se do ničeho nenamoč, ať si nezkazíš život.“ V 70. a 80. letech 20. století, kdy jsem vyrůstal, takto k životu přistupovala většina lidí. Takže ze mě vyrostl

slušný, vzdělaný a poslušný chlapec.

To posledně zmíněné se odrazilo i v tom, že jsem se v nějakých 15 letech svých rodičů při sledování papežského velikonočního Požehnání městu a světu zeptal, co to vlastně je křesťanství. Bylo vidět, že je otázka zaskočila. A dostał jsem odpověď, že je to pohádka o tom, že po zemi chodil nějaký Ježíš z Nazareta, který uzdravoval a pak ho ukřížovali. A že kdyby to, co říkal, byla pravda, nedělo by se to, co se ve světě děje. Takže je to jen krásná pohádka.

A já to jako poslušný chlapec přijal. Jak jinak, když to říkají rodiče...

Na vysoké škole jsem se pak setkal se spolužáckou Evou, která se mě na konci prvního ročníku zeptala, jestli jsem křesťan. Byl jsem tím překvapen, ale řekl jsem jí, že ne, tedy pokud tím nemyslím, že jsem pokřtěný, ale že se jím nesměju a respektuju právo každého na vlastní názor.

První rok na vysoké škole ale pro mě i pro Evu dopadl neslavně a oba jsme si jej museli zopakovat. V novém školním roce jsem začal dělat judo. Na jednom tréninku jsem se nepřijemně zranil a spolužák Marek, o kterém jsem věděl, že se připravuje na zkoušky rozhodčího v judu, mi řekl, že se za to budeme modlit. Ze mě jenom vypadlo překvapené: „A ty myslíš, že to pomůže?“ „Rozhodně,“ řekl úplně klidně. Klekl si, vzal mou nohu do rukou, začal se modlit a chtěl, abych se modlil také. Samozřejmě jsem netušil, jak se to dělá. Ale řekl mi, že i když Boha nevidím, mám mu vlastními slovy říct, co chci. A tak jsem se poprvé v životě modlil: „Pane Bože, já vůbec nevím, jestli jsi. Ale jestli jsi a můžeš mi pomoci, tak ta noha opravdu hodně bolí.“ Nestalo se nic. Tedy s nohou. Ale když jsem šel večer spát, přemýšlel jsem o tom, co se ten den stalo a co mě čeká v těch příštích dnech. Usnul jsem, ale probudil mě živý sen, ve kterém jsem jasně vnímal, jak ležím v té posteli se zavřenýma očima a říkám: „Pane Bože, ale já v Tebe přece věřím!“ A pak jsem v tom snu otevřel oči, zvednul hlavu a viděl jsem, jak od stropu sestupuje kužel jasného světla. Lekl jsem

Petr Hodec

se a probudil se. Když jsem otevřel oči, pokoj vypadal úplně stejně jako v tom „snu“, jen kužel světla tam nebyl. Tak jsem se otočil, přikryl a usnul.

Za několik dní jsem si na svůj sen vzpomněl a popsal ho Evě. Ta se jen usmívala a pak mi řekla, že jsem dost inteligentní, takže mi stačí říct jen to, že o Bohu je v Bibli napsáno, že je Světlem, které přichází do života lidí. Byl jsem v šoku a říkal jsem si, že to jsem asi teda věříci.

Za pár dní za mnou přišel Marek, že mu Eva říkala, že jsem uvěřil. Potvrdil jsem mu to a on na to, že musím přijmout Ducha Svatého. Vůbec jsem netušil, co tím myslí. Ale věřil jsem mu. Tak jsme všichni tři šli po přednášce do jiné posluchárny a tam jsme se modlili a já, opět velmi neuměle, prosil o dar Ducha Svatého.

Za pár dní mi Eva dala mou první Bibli, abych ji četl. Vzal jsem to od 1. Mojžíšovy, ale nebyl jsem z toho vůbec moudrý. Eva s Markem mě tedy nasměrovali do evangelií, abych se učil, kdo je Ježíš, co dělal, proč zemřel a co pro mě znamená, že jsem uvěřil a přijal Ho jako svého Pána a Spasitele.

Ovšem doma z toho byl oheň na střešě! Rodiče chtěli, abych jim Bibli odevzdal, protože to není pro mě a s jakými fanatiky se to stýkám. Nedal jsem ji. Poprvé v životě jsem se jím postavil.

Rodiče, ani sestra s rodinou nikdy Krista nepřijali a vlastně ani není prostor s nimi o tom mluvit. Takže jsme s manželkou tak trochu „mimo“. Co už. Ale je mi líto, když vidím jejich životy, jak zoufale by Krista potřebovali a nic s tím nemůžu udělat.

Další život nebyl tak „nadpřirozený“. Ale Pán Bůh mi stále mluví do života. Jsem vděčný, že to dělá. Že nemlčí a nenechává mě jen tak, byť křesťansky, žít. Je nutné říct, že často můj život není na pochvalu. Jako každý člověk mám v sobě místa, která ani sám neznám, se kterými si nevím rady. Kdy reaguj tak, že na to nejsem hrdý. A tak jsem vděčný, že se nade mnou nepohoršuje, i když mě vidí. Naopak vidím, s jakou láskou a trpělivostí se mnou jedná. Je to pokořující i osvobožující zároveň. Jsem vděčný za to, že to se mnou nikdy nevzdal.

V průběhu studia na vysoké škole jsem začal chodit do mládeže Církve Bratrské. Tam jsem se seznámil s kamarádem, který mi vyprávěl o Trans World Rádiu a jednou mě vzal s sebou do redakce. Ta se v té době připravovala na stěhování do rodinného domu v okrajové části Brna. A právě tam jsem se potkal se svou budoucí manželkou Katkou, když s TWR jako architektka začala spolupracovat na projektu rozšíření prostoru redakce.

S TWR/Rádiem 7 od té doby spolupracuju různými způsoby. Začínal jsem jako stříhač, dnes nejčastěji načítám knihy nebo různé úvahy jiných autorů, anebo pomáhám s nějakými údržbářskými pracemi. A také jsem vzal jako svou službu finanční podporu, protože i duchovní práce má své hmotné a finanční potřeby. Musím říct, že mě moc těší vidět, že konkrétní dary mají konkrétní účinky. Rádio je pro mě jeden ze záchránek a hmatatelný důkaz toho, jak je Pán Bůh dobrý a stědrý. Jak se stará o potřeby Rádia i lidí v něm. A jak se skrze něj dotýká lidí a mění jejich životy.

POZOR!

Žijeme v nebezpečných časoch, keď varovné hlasy umíkli. Človek už nepočuje výstrahy pred následkami hriechu, nepočuje vysvetlenie, že príčiny všetkých neštastí a biedy sú v ňom. Práve naopak. Z „veľkokazateľnej“ – médií sa šíri obsah, ktorý nevystihuje skutočnú podstatu života a veľmi často vtahuje ľudí do zlého a zvádzajú všetky ďalšie hriechy. Aby ma Svätý Duch mohol priviesť k pokániu a očisteniu od hriechu, **bolo potrebné, aby som počúval slová Pravdy – kázne proti hriechu**. Mne to však nestačilo. Nevedel som, čo s tým mám urobiť. Cítil som, že potrebujem človeka, ktorý by bol ochotný viest ma a naplniť túto moju potrebu. Som vďačný, že brat kazatel Ján Kriška bol ochotný uprostred pracovného týždňa všetko odložiť a plne sa mi venovať. Modlil sa so mnou, viedol ma k vyznaniu všetkých mojich hriechov a k prosbe za odpustenie až k víťaznému záveru radostnej istoty spasenia. Varovné hlasy priponínajúce Božie prikázania, ustanovenia a pravdy sú ako zábradlie pri pripasti alebo dopravné značky na cestách, ktoré sú tam pre našu bezpečnosť. Včasné upozornenie môže zachrániť život teraz aj pre večnosť.

L. P.

SPÝTALI SME SA ZA VÁS SPEVÁČKY, HUSLISTKY
MIRIAM KAISER
autorky nového CD s názvom „Šalamúnova sieň“

Mohli by ste sa nám, prosím, krátko predstaviť?

Som vydatá a s manželom Tomášom, ktorý je tiež hudobník a husliar, máme dvoch synov, Daniel má devätnásť a Bruno sedemnásť rokov. Okrem mojej umeleckej, tvorivej a koncertnej činnosti sa venujem aj službe chvál v našom cirkevnom zbere BJB Viera v Bratislave. Posledný rok mám na starosti jednu zo ženských skupiniek v našom zbere.

V roku 2021 ste vydali už piaty album, o čom boli tie predchádzajúce?

Žačko sa pár vetami vystihne všetko, čo by som rada povedala o predchádzajúcich albumoch. Skúsim spomenúť to najpodstatnejšie. V porovnaní so Šalamúnovou sieňou boli prvé štyri albumy určené aj pre sekulárne publikum. To znamená, že nezainteresovaný poslucháč v textoch nemusí hned rozpoznať, že spievam o Bohu, o Jeho láske, o tom, ako ma vychováva a pod. Texty som prevažne písala sama a sú zahalené do podobenstiev. Po hudobnej stránke prechádzam postupne od štýlového popu, cez pesničkárstvo a *worldmusic* (to je hudba, ktorá je inšpirovaná ľudovou melodikou). Všetkým albumom dominujú husle a ďalšie sláčikové nástroje. Niektoré albumy sú skôr komorné, iné prechádzajú do väčšieho orchestrálneho zvuku s charakterom filmovej hudby. V priebehu rokov som zverejnila na svojej youtube stránke aj veľa videoklipov a svoju hudbu zvyknem vizuálne spájať s profesionálnymi zábermi prírody, ich autorom je slovenský dokumentarista Braňo Molnár.

Dnes máme pred sebou váš nový album s názvom „Šalamúnova sieň“. Čo vás priviedlo k myšlienke vložiť do albumu biblické texty a zhudobiť ich? Aký bol prvotný impulz?

Zhudobňovať Božie slovo som mala na srdci už pár rokov dozadu. Vtedy vznikli prvé „biblické piesne“, ako domáca úloha na hodiny kompozície. Môj učiteľ mi navrhol spraviť koncoročný koncert so zborom a menším orchestrom. Zborové piesne v modernom spracovaní ma veľmi lákali, tak som neváhala a svoje prvé hudobné nápady, ktoré pozvoľne vznikali pri klavíri s otvorenou Bibliou, som začala aranžovať aj pre väčšie obsadenie. K biblickej tvorbe som sa dostala cez svoje stíšenie, Božie slovo som si začala spievať a vytvárať jednoduché harmónie pri klavíri. Najskôr som chcela vytvoriť minimalistickú hudbu, kde by bol dôraz na spievanom slove, neskôr som prechádzala aj do ďalších hudobných štýlov. Viac o albume Šalamúnova sieň si môžete prečítať v osobitnej správe o albume.

Komu by ste album odporučili a prečo?

Album je určený hlavne pre veriaceho poslucháča. Na povzbudenie vo vieri a lepšie zapamätanie si Božieho slova.

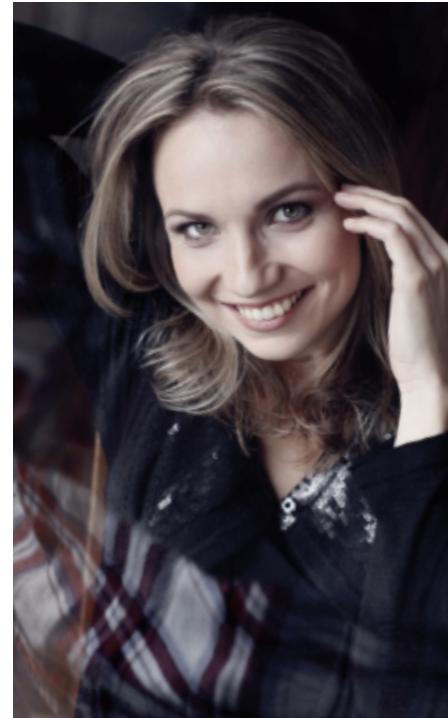
V neposlednom rade je, verím, príjemným umeleckým pohľadením duše. Určite ho ocenia hlavne poslucháči, ktorí majú radi sláčikový – orchestrálny zvuk. Je nevšedným obohatením našej popovej chválovej scény.

Z čoho ste mali obavy? Ako ste ich prekonali? Kto vám pomohol na tejto ceste?

Niekteré texty, ktoré som chcela zhudobniť, boli svojím rozsahom také dlhé, že som pochybovala, či to môžem spracovať v celku do ēste stále prítâžlivej piesňovej formy.

Ide hlavne o text z Príslovia 31. kapitoly –

Chvála statocnej ženy, a Žalm 139. Sú to skoro celé kapitoly, ktoré ma veľmi oslovovali, a priala som si textovo zachytiť, pokial sa dá, všetko. Práve na tieto momenty si pamätam veľmi presne, že sa mi zdalo, ako keby som stála pred veľkou horou, a pochybovala som, či ju zdolám. Nevzdala som sa a postupne sa mi text poddal, zároveň vznikala melódia a harmónia piesne. Najskôr som sa ju naučila spievať pri klavíri, mandolíne, husliach a až potom som sa púšťala do aranžovania ďalších nástrojov a zboru. Rada by som podotkla, že som v textoch nerobila žiadne zmeny, nevkladala som do nich svoje výrazy ani som ich nedoplňala o žiadne svoje myšlienky. Z tohto pohľadu môže poslucháč počúvať čisté Božie slovo. Pri spracovaní textov som vychádzala zo štyroch prekladov. Pri tvorbe sa stále zvyknem modliť, a tak všetko, čo postupne vzniká, vnímam ako dar z Božej ruky a ďakujem Mu za to. Úprimne, niekedy sama žasnem, kde sa to vo mne nabralo, že som niečo také napísala. Za roky vlastnej tvorby som sa naučila trpežlivej, vtrvalej, mrvacej práci a hlavne sa nevzdať, keď niečo nejde hned, keď mám pocit, že to nedokážem. Ale samozrejme pomôže aj isté zdravé sebavedomie, ktoré som postupne za roky nabrala, a tiež schopnosť ovládať programy na počítači, ktoré sa už v dnešnej dobe používajú pri komponovaní hudby.

Komu teraz najviac ďakujete?

V prvom rade som vďačná Bohu, že ma povolal íst tvorivou hudobnou cestou, že mi pomáha a žehná ma, bez Boha by som nič z toho nebola schopná robiť. Som vďačná rodičom, že ma v mladosti podporili v hre na husliach a podržali, keď som nemala veľmi chut cvičiť, a hlavne to najdôležitejšie, že mi vytvorili duchovné zážemie na mojej ceste s Pánom. Veľmi ďakujem svojmu manželovi, bez jeho podpory by som to určite nemohla robiť.

Môžeme sa tešiť na vaše ďalšie albumy? Prezradíte nám vaše plány?

Veru sa už nechystám vydávať ďalšie albumy. Vydanie CD je finančne veľmi nákladná a časovo namáhavá činnosť a dnešná doba už nepraje predaju CD. Asi budem piesne, skladby alebo hudbu do filmov vytvárať a zverejňovať jednotlivivo, napr. aj vo forme singlov. V blízkej dobe chystám ēšte uvedenie dvoch animovaných videoklipov na piesne z albumu Šalamúnova sieň.

Všetky ďalšie informácie o mojej tvorbe si čitateľ môže nájsť na mojej webovej stránke: www.miriamkaiser.sk, na youtubovom kanáli: Miriam Kaiser, rovnako aj na sociálnych sietach: FB - Miriam Kaiser oficiálna stránka, alebo Instagram - [miriamkaiser_singingviolinist](https://www.instagram.com/miriamkaiser_singingviolinist/). Album Šalamúnova sieň je dostupný na zakúpenie v známych obchodných reťazcoch, online cez internetové obchody, ale aj cez rôzne streamové služby.

NĚŽNOST

Stejně jako pokora, ani něžnost, která se projevuje krotkostí a tichostí, není oblíbenou vlastností. Člověk už je takový, že velmi rád dává najevo svůj přirozený charakter. Ne nadarmo se tato vlastnost popisuje jako krotkost, protože to samo už naznačuje, že se jedná o krocení se člověka. Jakoby se měl člověk držet na jakési uzdě, přitahovat si opráte vlastní, častokrát nezkrutné přirozenosti, která je hříšná. Každý se chce projevit, a proto ani tato krotká tichost nenachází mnoho místa v životě člověka. Písmo nás však varuje a samozřejmě i doporučuje, abychom upřednostňovali právě ty vlastnosti, které jsou znakem obráceného a proměněného srdce křestána. Nikdo nevstoupí do Božího království s nezměněným srdcem. Jako věřící lidé můžeme už dnes žít v tomto království našeho Boha a už teď se můžeme zúčastňovat jeho budování a šíření. Pomozme mu tedy i změnou svých charakterových vlastností, které se i teď zdají ve světě nepodstatné, ale pro Boží království znamenají mnoho.

Poznání může být svůdné. Čím lépe známe Písmo, o to více se budeme cítit výš než druži. Naše srdce jsou k tomu náchylnější, než si myslíme. Když biblické znalosti přibývají rychleji než láska, staneme se pyšními a arogantními.

J. D. Montana

NESÚĎTE, ABY STE NEBOLI SÚDENÍ...

Nesúđte, aby ste neboli súdení. Lebo ako budete súdiť vy, tak budú súdiť aj vás, a akou mierou budete meráť vy, takou vám bude namerané (Mt 7, 1 – 2).

Aj vy sa často pristihnete pri tom, že druhých v duchu posudzujete? A že vaše hodnotenia nie sú vždy láskavé? Mne sa to stáva, hoci viem, že je to nesprávne. Vyznávam svojmu Pánovi, že ma to mrzí, a prosím Ho o odpustenie.

Vedeli ste však, že spôsob, akým rozmýšľame o iných ľuďoch – naše uvažovanie o ich rozhodnutiach, o ich správaní, smiešnych gestách či rozčulujúcich návykoch – má veľký vplyv na to, ako vyzerá naša komunikácia a naše vzťahy? Keď si pred rozhovorom s partnerom, kolegom, bratom či sestrou alebo aj počas neho v duchu hovoríte „nikdy ma nepočúva“, „vždy myslí iba na seba“, „ustavične sa stáže“, nalaď vás to tak, že pravdepodobne sa počas rozhovoru iba utvrdíte, že taký naozaj je.

Psychológovia odporúčajú urobiť tri veci. Po prvej, uvedomíte si, že vždy, keď vám takéto myšlienky prídu na um, posilňuje to negatívne uvažovanie. Nabudúce sa včas zastavte a zameňte svoje „súdy“ za pozitívnejší výraz či formuláciu.

Neznamená to, že myšlienku nahradíte opačným vyjadrením, ktoré nezodpovedá pravde, napríklad: „vždy ma počúva“, „rešpektuje ma“ a pod.

Namiesto toho si zvolte formuláciu, ktorá vám pripomene, že máte prejavíť súcit – „robí, čo môže“, ktorá vás nabáda vidieť ich úsilie – „každý z nás je nedokončeným dielom“, alebo si uvedomíť, čo pokladáte za dôležité: „Počúvať – naozaj počúvať.“

A po tretie, skúste si pomysliť: A čo keď má pravdu? Táto otázka môže zmierniť vašu potrebu presvedčiť druhého o svojej pravde a môže dokonca spôsobiť, že nezačnete vytahovať rozličné argumenty a zvyšovať hlas.

jc

TÝKÁ SE TO TEBE

„Ježíš otevřel knihu proroka Izaiáše v místě, kde stálo: „Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst, abych vyhlásil zajatým propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, vyhlásil milostivé léto Páně. Pak k nim začal mluvit: „Dnes se naplnilo toto Písmo“ (Lk 4,16–21).

Ježíš v synagoze předčítal text proroctví o příchodu Mesiáše a nastolení Jeho království. Mnozí ten text jistě znali, ale asi nepomysleli na to, že by se mohl týkat jich samých – že se tato slova naplní „dnes“. Ježíš jim zvěstuje osobně: „Dnes se naplnilo toto Písmo.“

Toto „dnes“ platí i pro nás. Bůh už není daleko. V Ježíši přišel mezi nás. I nám osobně zvěstuje, že jsme ve všech okolnostech našich životů Bohem milovaní. Ježíš klepe na dveře srdce každého z nás a opakuje také dnes i tobě: „Odvahu, jsem ti nabízku.“ Stejně jako tehdy, i dnes si přeje vstoupit do našich vnitřních vězení a vyvést nás na svobodu. My Mu však zavíráme dveře a raději setrváváme v temnotě, skrýváme své zmatky a chmury. Nechceme vidět svůj život v jeho syrovosti, nahotě, „znečištěný zlem“. Nechceme Mu vydat věci, které nám berou svobodu, radost, pokoj.

Je tu pro tebe nabídka:

Odlož strach, že Bůh vstoupí na místo, kam Ho nechceš pustit. Dává ti slovo útěchy a povzbuzení a zároveň té burcuje z tvého pohodlí a letargie: „Dnes je ten čas spásy.“ Dej Mu prostor. Bud dnes konkrétní. Pojmou před Ním složitosti a temnoty svého života. Věř, On ti chce darovat nové vidění a novou svobodu Božího dítěte. Jeho slovo, Jeho přítomnost má moc proměňovat tvůj život.

A.N.

NEPŘÁTELÉ BUDOU PORAŽENI

Jestliže jsi přítomen Ty, Pane, pak se nevyhnutelně objevují rovněž Tvoji nepřátielé. Ovšem spíše než aby oni porazili nás, budou poraženi oni sami. Ať přicházejí ze všech stran, přece budou rozptýleni. Tváří v tvář Božímu majestátu pozbudou jakékoli moci. Budou jako vosk, když se ho dotkne oheň. A já bych se měl obávat toho, kdo je určen k takovéto porážce?

I kdybych musel kráčet těmi nejhustšími temnotami, nebudu se bát žádného zla, když Ty, Pane, můj Bože, budeš se mnou. Na prostý příkaz Spasitele celý pluk démonů musel ihned opustit tělo jednoho člověka, jehož tito zloduchové velmi dlouho sužovali. Tiše démoni se nestyděli působit zlo dokonce ani stádu vepřů, když jím to Spasitel dovolil (Mk 5, 1–20). Oč snadněji před Kristovým majestátem padnou nečistí duchové po celých šicích, byť by se nacházeli na jakémkoli místě.

Budeš-li se radovat z Božích chval osvobozen od jakéhokoli strachu, budeš smět právě tohle všechno vidět na vlastní oči.

(Bernard z Clairvaux, Komentář na žalm 90, Alba 1977, s. 104)

někdo zemřel krátce po příjezdu. Mottem J. Böhnera byl citát z knihy Ester „Zahynu-li, nechť zahynu.“ (Est 4, 16); a pro jeho činnost to byl citát neobyčejně výstižný.

Jeho původem německá, luterská rodina žila na Šumpersku v městečku Krumperky; dnes je to Podlesí, část obce Malá Morava. „Pak ale přišel čas, kdy se všichni museli stát katolíky.“ To bylo ještě v předchozích generacích. E. Štěríková velice citlivě popisuje, jak se katolické rodiny scházely, povídají si o Bibli, o kázáních a postupně odhalují svá tajemství, že vlastně nejsou tak docela katolické. Ba dokonce i jednotlivci, kteří se sami za katolíky považovali, najednou zjištují, že je více oslovuje jiný typ zbožnosti. To se stalo Johannovi ještě

Zatímco E. Štěríková v knize věnované misionářům v Karibiku o pirátech nemluví, ve filmové sérii Piráti z Karibiku se misionář vyskytuje. Bohužel je to postava rozpačitá a stereotypní, na rozdíl od skutečných misionářů hraběte Zinzendorfa. – Tuto knihu známé historičky loni na jaře vydal spolek Exulant.

Johann Böhner na karibských ostrovech působil 42 let, což byla výjimečně dlouhá doba. Plavby lodí a podnebí byly natolik nebezpečné, že většina misionářů tam nevydržela více než deset let, bud zemřeli na moři, na nemoc anebo odešli;

v pubertě a jeho touha po „zbožném životě“ ho zavedla vskutku daleko. Lidé kolem něj toužící po svobodě svědomí postupně mizeli za hranicemi u hraběte Zinzendorfa v Herrnhutu a nakonec tam zmizeli i Böhnerovi. Hrabě je svou pietistickou zbožností dostatečně znám. V Novém světě, ve státě Georgia, jehož východní hranici tvoří Atlantský oceán, chtěl založit bratrskou „kolonii“. Obával se totiž, „že moravští bratři v Evropě nebudou dluho trpěti. Kolonie v Georgii se měla v takovém případě stát jejich novým útočištěm a zároveň měla sloužit jako zázemí pro misionáře mezi indiány.“ J. Böhner tam spolu s ostatními odešel roku 1735; zpočátku jako řemeslník, který to umí se dřevem při stavbě domů. Nicméně i misionáři běžně pracovali manuálně, aby misii zajistili.

Misionáři nejdříve působili u indiánů, tamní anglický generál však jejich misii nepráhl. Bál se totiž, že by se od nich indiáni naučili odmítat zbraně, což by se mu nehodilo, neboť indiáni byli dobrými vojáky proti Španělům. Svou činnost misionáři postupně přesunuli na černošské plantáže na třech karibských ostrovech. Některí majitelé plantáží s otroky zacházeli bezohledně, jiní vlídně. Někteří misii vitali, protože se domnívali, že misionáři naučí otroky poslušnosti, jiní misii odmítali, protože se naopak báli, že se otroci naučí vzdoru. Hrabě Zinzendorf do misie zapojoval i ženy, a ty si braly za muže misionáře, přičemž sňatky byly uzavírány na doporučení. První manželství J. Böhnera trvalo pouze 18 dní, protože při plavbě lodí došlo k bouři, během níž jeho žena zemřela. Jeho druhá žena na ostrovech působila 26 let.

V nejúltejší knize E. Štěríkové se toho dozvídáme mnoho; autorka nechává v citátech promlouvat postavy samotné, vysvětluje politickou situaci a organizaci misijního života. – Byli misionáři úspěšní? A co je to vlastně „úspěch“ v misii? Snad jen v náznaku ze závěru knihy, kde se autorka nad často kritizovanou křestanskou misíí zamýšlí. „Měnit koloniální společenský rád neměli (misionáři) v úmyslu, ale ve skutečnosti se mu vymýkali už tím, že považovali původní obyvatelstvo a černé otroky za sobě rovné bratry a sestry... otroci, kteří uvěřili evangeliu, se učili vnímat svou Bohem stvořenou osobnost sebevědoměji.“

Pavel Čáp

ŠALAMÚNOVA SIEŇ MIRIAM KAISER

Hudba, pri ktorej môžete premýšľať o Knihe kníh.

Koncom roku 2021 vysiela piaty album huslistky, speváčky a skladateľky Miriam Kaiser.

Netradičný, nekomerčný projekt Šalamúnovej sieňi Miriam Kaiser prináša cyklus desiatich piesní a skladieb s výberom biblických textov rôznych autorov Starej a Novej zmluvy. Na pôdoryse klasickej hudby autorka vytvára kompozície zo sláčikových aranžmánov, ktoré dopĺňa

o ďalšie nástroje, ako sú klavír, mandolina, jemné perkusie, harfa či elektronika.

Duchovná tvorba, ktorú si na albume môžete vypočuť, v autorke dozrieva postupne. Prvé skladby albumu vznikali už niekoľko rokov dozadu. Podstatnú časť tohto hudobného diela vytvárala počas koronakrízy aj vďaka prostriedkom z Fondu na podporu umenia, podpore Hudobného fondu a svojej rodiny.

Pozvanie do Šalamúnovej sieňi, do komnát, ktorým na Blízkom východe nebolo páru a ktoré so zatajeným dychom obdivovala aj kráľovná zo Sáby, je trochu iné, a keď stlačím prehrávač a pri šálke

kávy alebo čaju sa nechám unášať tónmi hudby orchestra, spevokolu a sólistky, nikdy ma neskame. Tóny spievaného slova Starého a Nového zákona v modernom i klasickom spracovaní povzdvihujú a občerstvujú. Prinášajú radosť a prorocky oslovujú vnímavého poslucháča.

Predchádzajúce albumy Miriam Kaiser tiež znejú v rytmie jej dychu, viery a lásky k Bohu, ktorý stvoril nebesia i zem. Poslucháči jej CD-nosičov hovoria o úžasnom relaxe, pohladení duše aj dobití bateriek.

Album Miriam Kaiser prináša pohľad duše ženy ponorenej do myšlienok, ktoré nás presahujú. Prináša viaceré témy, ktoré zaujmú nielen nežnú časť publiku. Autorka vystihuje podstatu piesní svojím hudobným spracovaním tak, aby celkový umelecký dojem skladieb bol zrozumiteľný aj pre širšie publikum. Vďaka využívaniu klasických postupov pri zachovaní piesňovej formy je jej nový album na Slovensku a v širšej stredoeurópskej tvorbe výnimočný. Nejde cestou lacných efektov, jej umelecká invencie je vyvážená pokorou, zdržanlivosťou a vkurom.

Oblúbený zvuk sláčikových nástrojov jej pomáhal nahrávať priatelia – profesionáli z orchestrov Slovenskej filharmónie, Slovenského národného divadla a Slovenského rozhlasu. Zaujímavým obohatením

albumu je miešaný zbor Waf band pod vedením Matúša Uhliarika.

Šalamúnova sieň medzi tvorbou Miriam Kaiser osobitne vyniká. Je hlbokou osobnou hudobnou výpovedou jej vnútorného duchovného prežívania. Jednotlivé slová a tóny hudby sa akoby riňú zvnútra autorky. Sú modlitbou, vyznaním Bohu, oslavou Jeho múdrosti, vznešenosťi a lásky. Sama autorka vyjadruje svoj zážitok z tvorivého procesu slovami:

„Zhudobňovať Božie slovo bolo pre mňa ako vstúpiť do Šalamúnovej siene. Bola som prekvapená, dojatá a vďačná, aká krásna a bohatstvo sa mi postupne otvárajú. Jazykom mne blízkym vám to všetko odovzdávam prostredníctvom hudby...“

Bližšie informácie nájdete na webovej stránke Miriam Kaiser www.miriamkaiser.sk CD si môžete zakúpiť alebo objednať v e-shopoch alebo kamenných obchodoch na Slovensku.

www.miriamkaiser.sk/scaronalamaicutenenova-sie328.html

STRETNUTIE A PUBLIKÁCIA JASU NA DOSAH RUKY

Ak Pán dá, tak sa stretneme. To slovo je dnes pre členov JASu mimoriadne aktuálne. Po vynútej prestávke sa členovia JASu opäť stretnú, taký máme zámer. Pozvaní sú tentoraz všetci členovia JASu, ktorí v JASe účinkovali od jeho založenia v roku 1970.

Jubilejné stretnutie JASu je naplánované na 20. – 22. 5 2022. Pozvaní sú do modlitebne BJB Praha-Vinohrady. Zámerom je pripomenúti si veľké Božie skutky a požehnanie, ktoré sme mohli za viac ako 50-ročné obdobie zažiť. Milí členovia JASu, pozývame vás na toto jubilejné stretnutie. Prosíme, modlite sa za stretnutie, rezervujte si čas na uvedený víkend a šetríte si peniaze. Registrácia bude krátka: od 15. 3. do 15. 4. 2022. Informácie nájdete vo svojich e-mailoch, u svojho kazateľa i na webových stránkach BJB v ČR a BJB v SR.

Zároveň máme pre vás radostnú správu. Príprava publikácie o vzniku, živote a službe spevokolu JAS s názvom „Fenomén JAS“ je vo finálnej fáze. Bude k dispozícii v máji 2022. Bude to plne farebná publikácia vo formáte B5. Na viac ako 250 stranách nájdete pútavý opis 5 období JASu, príspevky 12 autorov s viac ako 150 fotografiemi.

Vyznanie všetkých, ktorí sa podieľali na jej príprave, sa dá vystihnúť vetou: „Túžime, aby všetko naše snaženie bolo na Božiu slávu!“ A veríme, že bude aj na povzbudenie viery tých, ktorí si ju prečítajú.

Za prípravný tím Dušan Uhrin

Nabízím ubytování v rodinném domě pro 6–8 osob. V podhůří Jeseníků v obci **Vikýřovice**, na vlakové trase Olomouc - Kouty nad Desnou. Tuďž je to blízko do hor (lyže v zimě, turistika i cyklo v létě). Č. tel. +420 608 451 995 e-mail: vera.jersakova@centrum.cz

TÉMA ROČNÍKU 2022: DUCHOVNÉ DISCIPLÍNY

„Telesné cvičenie je málo užitočné, ale zbožnosť je užitočná na všetko“ (1 Tim 4, 8).

Číslo 9 2022... Uctievanie (chvála), oslava
Číslo 10 2022... Spoločenstvo (komunita)
Číslo 11 2022... Podriadenie sa

Uzávierka: 5. 4. 2022
Uzávierka: 5. 5. 2022
Uzávierka: 5. 6. 2022

PODĚKOVÁNÍ BR. VRANOVI

Vážení čtenáři Rozsévače, jistě jste si všimli změny grafické úpravy našeho časopisu od čísla 2/2022. Téměř 30 let věrně a s láskou vykonával práci grafika a také celou realizaci Rozsévače nás milý bratr Anton Vrana v Bratislavě. Zdravotní důvody jej nakonec vedly k ukončení práce na Rozsévači. Měl svoji práci velmi rád a tak si jistě dovedete představit, s jak těžkým srdcem tuto službu Pánu a zároveň srdeční záležitost opouštěl. Děkujeme i tímto způsobem za jeho práci, jsme za ni velice vděční.

Děkuji Pánu Bohu, že jsem mohla bratra Vranu ve svém životě poznat a spolupracovat s ním, jak nás Pán Bůh vedl. Přejeme bratrovi, aby mu Pán dal do dalších let zdraví a bohaté požehnání.

Marie Horáčková

„Ved Boh nie je nespravodlivý, že by zabudol na vaše dielo a na lásku, ktorú ste prejavili jeho menu, ked' ste slúžili a ešte slúžite svätým“ (Heb 6, 10).

Božie slovo nás aj v tomto verši uistuje, že Boh nezabúda na dielo, ktoré konáme z lásky k Nemu a k Jeho ľudu na poli Božieho kráľovstva. Ani my ľudia nechceme zabudnúť na dielo, ktoré brat Vrana verne konal pri grafickom riešení, pri zabezpečovaní kompletnej tlače a distribúcií Rozsíevača z Božej milosti. Pre nás okolo bol povzbudzujúci jeho zápal pre Božie veci a inšpirujúca jeho láska k Pánovi prejavovaná službou pri príprave Rozsíevača.

Ján Szöllős

V niektorom z nasledujúcich čísel prinesieme niekoľko spomienok na celé toto obdobie práce a vývoja nášho časopisu v článku brata A. Vranu.

Od čísla 2/2022 je grafikem Rozsévače brat Maroš Kohút.

Redakcia

POD KŘÍŽEM

František Zelinka

*Na počátku všeho
Ty jsi byl a Slovem jsa
všechno jsi slovem učinil
a nebe a věčnost
obsáhnout Tebe nemohla.*

*A přece, Ty, jenž
od věčnosti byl jsi věčný,
jsi věčnost tuto a nebe
věčné, krásné pro mne,
opustil stav se člověkem.*

*Bolesti, těžší
a větší než hora jsi, než
moře hluboké, nezměrné –
nejen pro ty hřeby,
pro ty lotry, dřevo kříže,*

*proto, že jsi pro mne,
za mne hříchem tam se stal –
Otcem svým věčným pro mne
a za mne opuštěn byl –
pro mne, za mne opuštěn, sám.*

*Pod křížem Tvým zase,
Pane Ježíši Kriste,
v mlčení tichém dnes stojím
a pokorně prosím:
„Na kříž Tvůj kéž takto vždy zřím.“*